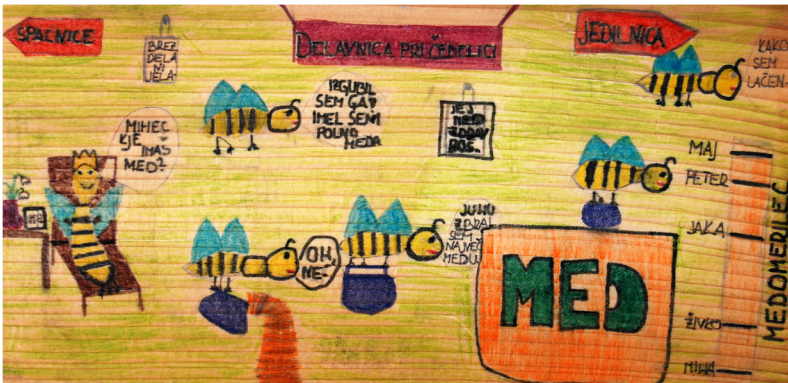

Glasiło OŠ J. Hudalesa Jurovski Dol
junij 2017

GOLEKI
ZAREK

Barbara Januš, 9. razred

Vsebina

Uvodnik in urednice glasila.....	4
Literarni prispevki učencev	5
Bajke so bile moj navdih	8
Literarni prispevki učencev	10
Dramska besedila	12
Pripoveduj mi	14
Literarni natečaj Župančičeva frulica.....	23
Naši športniki	24
Glasba	26
Po svetu.....	28
Dogajalo se je	30
Generacija 2008–2017.....	38
Razmigajmo možgane.....	40

UVODNIK IN UREDNICE GLASILA

Uvodnik

Čas vse prehitro teče in spet se končuje še eno šolsko leto. Vendar je vsako slovo začetek nečesa novega. Ob koncu leta je nastalo novo šolsko glasilo. Tudi tokrat se je izkazalo, da učenci radi ustvarjate – tako likovno kot literarno, saj je v tem glasilu tudi delček marsikaterega izmed vas, ki sedaj veselo prebira Šolski žarek. Vaša domišljija včasih ne pozna meja, besede ste prelili na papir in ustvarili nove zgodbe, pesmi. Črte ste povezali v nove podobe in nastale so vaše slike. Skozi vso šolsko leto smo se trudile, da bi ujele vaše misli, želje in jih zapisale.

Zato vam z urednicami glasila želimo, da med počitnicami najdete nove ideje, nov navdih za vaše ustvarjanje, da prebirate knjige, saj je že Lewis Timberlake dejal: »Ko se znajdete v težavah, si z branjem pozitivnih, spodbudnih besed črpate moč in dobivate pogum za naprej.« Zato le pogumno listajte stran za stranjo, iščite odgovore, bodite zvedavi. Naj bodo počitnice lepe, polne spominov in vrnite se v šolske klopi polni pričakovanj po novem znanju.

Mentorica šolskega glasila: Mateja Nudl

Urednice glasila

Smo novinarke iz 8. razreda (Blažka Grabušnik, Rebeka Muhič, Eva Konrad in Nika Gamser), ki smo pod vodstvom naše mentorice učiteljice Mateje Nudl skrojile letošnji Šolski žarek. To smo me:

Blažka je smešna, obožuje grozljivke in moderno glasbo. Njena najljubša hrana je pica. V prostem času se zabava s prijateljicami. Rada bere knjige. Njena najljubša je Razcepljeni.

Rebeka je zabavna, veliko se smeji in v prostem času posluša glasbo. Zanimajo jo grozljivke, vendar se jih preveč boji, da bi jih gledala. Ni dobro, da gre na spletno stran ličila.si, saj bi kupila preveč vsega.

Eva obvlada tuje jezike. Njena splošna razgledanost je tako velika, da med kakršnim koli kvizom nimamo možnosti proti njej. Zelo rada gleda filme. Njena najljubša sta Vojna zvezd in Sila se prebuja.

Nika je kot nekakšno žepno računalno, ampak ne

samo po njeni velikosti, temveč po vseh odličnih ocenah. Da ne govorimo niti o drugih predmetih. V prostem času pa redno obiskuje twirling.

Dario Korošec, 1. razred

Nik Repa, 7. razred

Rok Senekovič, 4. razred

Prebesedimo besede

Učenci 6. razreda so po vzoru Borisa A. Novaka prebesedili besede (besede so postale govorede).

Računalnik je postal tipkač. Likalnik se je spremenil v ravnilnik. Pečica je postala vročica. Tobogan smo prebesedili v tobovoz. Čelada je glavoščit postala. Pujša smo prekrstili v blatoskočujša. Milo smo prebesedili v umilo. Papir je naenkrat postal pispir. Ogledalo je postalo gledalo. Zobje se preimenujejo v grizje. Ura se je prebesedila v časožer. Lepilo je postalo zle-pilo. Naloga je kaj hitro postala nadloga. Penkalo se je spremenilo v piskalo.

Pomen kratic

Učenci 7. razreda so iskali izvirne in duhovite razlage že poznanih kratic.

EU – Eskimi umirajo.

OECD – okrogli ekologi cenijo debele.

DDV – dolgoprstci delajo veselo.

EUR – evolucija uničuje ravnodušne.

Oblak

Sem oblak,
moj poklic je blag.

Moja mama pravi mi:
»Pojdi v svet,
pojdi v svet živet.«

Jaz pa vedno rečem ji:
»Zdaj še ni moj čas,
zdaj še ni moj čas.«

Tia Dobaj, 4. razred

Prvi Zvonček

Kdaj nastopi pomlad?
Je to takrat, ko ima ptiček ptička rad?
Je prvi pomladni dan takrat,
ko se ptice lastovice vrnejo nad naše zelenice?
Morda pomlad nastopi z brsti in popki,
ki podivjajo na grmovju ob potki.

A veliko pred ljubeznijo ptičkov
in prvo ptico lastovico,
pred prvimi brsti in popki
se naš je senčni travnik prebelil v belo
in tiho pesem zapeli so zvončki.
A med tisoči bratci le en je bil prvi,
ki je prinesel pomlad.

Neža Senekovič, 5. razred

Ljubezen

Ljubezen je v zraku.
Ljubezen je v mraku.
Nekdo te ima rad.
Včasih veje tudi hlad.

Začne se s pogledi,
nato se nekaj naredi.
Začne se ljubezen,
ki je včasih tudi bolezen.

Začne se poroka.
Preselita se iz bloka.
Ljubezen se konča,
ko več nobenega ni doma.

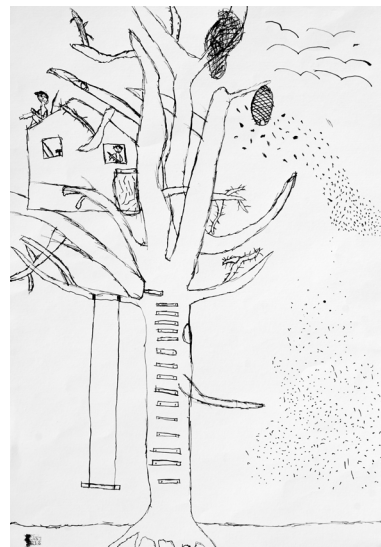
Alen Kolarič, 6. razred

Elvis Demšar, 7. razred

Zoja Škerget, 7. razred

Jure Senekovič, 7. razred

Kaj bi brez mam?

Le koga bi objela,
koga rada imela?
Za koga bi živela,
za koga bi cvetela?

Le tebe bi objela,
tebe rada imela.
Za tebe bi živela,
za tebe bi cvetela.

Le koga bi imela,
le tebe, draga mama.
Le tebi tele zvončke
tukaj bom podala.
Komu razen tebi
lahko bi rekla hvala.
Le tebi,
naša draga mama!

Nina Senekovič, 5. razred

Spomini

Spomini so polni veselja, sreče in nesreče.
Svoje spomine shranjujem v glavo,
kjer jih varujem pred pozabo.
Lepi spomini so polni radosti, smeha, veselja in želja,
ki ti dolga leta poje pesmi iz srca.

Najlepše pesmi se rodijo v samotni,
kjer jih nihče ne moti.
Prava pesem pride iz srca,
kjer se nikoli zares ne konča.

Laura Škamlec, 6. razred

Prijatelj

Prijatelj je smeh,
a nikoli greh.

Če se ti kaj zgodi,
ti vedno ob strani stoji.

Nikoli te ne bo izdal,
vedno s tabo bo držal.

Taja Murko, 6. razred

Prijatelj je nekdo ...

Prijatelje začutiš,
ne pa se norčuješ.
Prijatelj je nekdo,
ki ti je blizu.

Vedno ti stoji ob strani
in te brani.
Ura tika taka in s
prijateljem čofotata.

Prijatelji si povedo,
a ne razkrijejo.
Če prijatelji se poškodujejo,
boli jih tudi to.

Nataša Knezar, 6. razred

Trije zaljubljeni princi

Bratje v sestrično se zaljubijo,
ko oče to ugotovi,
se ne more odločiti,
kateremu naj jo podari.

Maja Škamlec, 6. razred

Na poti trgovci prodajo jim stvari,
za katere morajo drago plačati.

Ker vsi prinesli domov
redke so stvari,
so s puščico morali streljati.

Ali puščico najdlje je izstrelil,
zato s sestrično se je poročil.

Maja Škamlec, 6. razred

Družina

Družina je z vetrom poslana,
od boga je dana.
Smeh in veselje sta od družine dobljena,
nikoli zares izgubljena.

Damir Korošec, 6. razred

Spanec

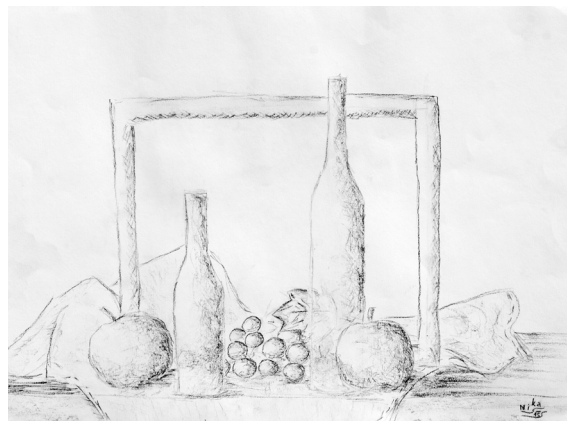
Spanec je, ko si zaspan
in to je kot naš Urban.
Tedaj si pomane oči
in sladko zaspi.

Nato se prebudi
in naglas zakriči.
Mama skoči
in vpraša, kaj se je zgodilo.
Urban reče,
da čas hitro teče.

Katja Gornik, 6. razred

Veselje

Veselje je obdano s poljubi
in vsak v njem nekaj obljubi.

Nika Gamser, 8. razred

Pesem, darila in objemi so moje veselje,
to vse me nekam daleč popelje.

Iz smeha in veselja nastane družina,
v njej je toplina.

Aneja Črnčec, 6. razred

Dogodivščine gospoda noska

Na deklici je bil en velik nos,
ki mu nihče ni bil kos.
Deklica je packa bila
in po nosu vrtala.

Nos je hotel oditi,
se nekje drugje namestiti.
Deklica je šla v sanje,
nos pa na potovanje.

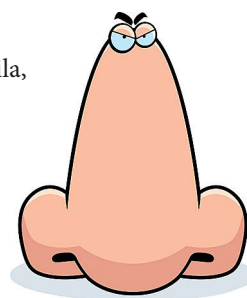
Deklica je zjutraj brez nosa bila,
ves dan je stokala.
Nosa ni več bilo,
nastal je cel halo.

Nos ni vedel kod in kam,
pač je šel v Amsterdam.
Bil je čisto, čisto sam
in nikoli več nasmejan.

Domov se je že skoraj vrnil
in rdečo barvo je dobil.
Zdaj ga deklica ne bo hotela imeti.
Zakaj je mogel tako zardeti?

Deklico je našel hitro,
skočil ji je na glavo.
Skupaj sta se lepo imela
in odlično sta naprej živela.

Julija Konrad, 6. razred

<https://goo.gl/N7zH44>

Tijana Škrlec, 6. razred

Rok Senekovič, 4. razred

Rajska ptica (sporočilo bajke)

Ljudje včasih vidijo samo eno stvar, se zavzemajo za delo, mislijo na večji zaslužek in ne opazijo, kako čas hiti mimo njih, kako otroci rastejo, se prijatelji oddaljujejo od njih. Okolica trpi zaradi njihove neobzirnosti. A ko se tega zavejo, je pogosto prepozno.

Aljaž Jovanovič, 7. razred

Orfej in Evridika

V grški deželi pevec je živel,
ki lepo liro je imel.
Zaljublil se je v vodno vilo,
Evridiko milo.

Smrtonosna kača dala je Evridiki strup,
Orfeju pa obup.
Podal Orfej se je v podzemeljsko temo,
da bi našel svojo ženo.

Tam je prosil vladarja podzemlja,
da vrne lepi Evridiki življenja.

Vendar Orfej ne drži se navodila
in Evridika se je za večno izgubila.
Orfej na koncu umre
in Evridiko končno uzre.

Vojko Breznik, 7. razred

Cvetnik

Na lepem cvetniku rože cveto,
zelo čarobne in s super močjo.

Na cvetniku živel je prijazen gospod,
ki tujce je sprejemal od vsepovsod.

Ponujal dobrote in nudil zavetje,
ko Elija nabiral je drva za gretje.

Ko Elija dobil je željo od boga,
sta tujca zadovoljna zjutraj odšla.

Na koncu se bajka veselo konča,
ker Elija še sto lepih let ima.

Elvis Demšar, 7. razred

Vesoljni potop

Bogu Zevsu na ušesa prišlo je,
da na Zemlji nekaj dogaja se.
Med ljudmi nastal je nemir,
vsak dan je med njimi prepir.

Stopil bo na Zemljo,
se na lastne prepričal bo oči,
če tam ljudje res kradejo
in res hudo teče kri.

Prispel je tja dol,
se hitro ozrl,
dobil glavobol
in vrata zaprl.

Sklical je bogove vse,
ves besen in zamišljen.
Skupaj so odločili se,
da na Zemljo pošljejo gorje.

Zoja Škerget, 7. razred

Zlato pero

Na vrhu mogočnega drevesa
ptica Zlatoper je sedela.
V svojem krilu je skrivala pero,
iz njega se je odsevalo zlato.

Kdor pero dobi,
tri želje si lahko zaželi.
Mikec edini priplezal je na drevo,

BAJKE SO BILE MOJ NAVDIH

Gašper Mohorko, 9. razred

ptici izmaknil pero.
Zaželel si je želje tri,
vse narobe se mu godi.
Znova se je poročil,
svojemu sinu zlato pero je podaril.

Lara Črnčec, 7. razred

Tantal

Pohlepen kralj Tantal
bogovom kipec je ukradel.
Da bogovi vse vedo,
verjel ni niti malo.

Ubil je sina Pelopa,
da se res prepriča.
Zevs ga je pahnil v Tatar,
kjer zanj nobenemu ni mar.

Nik Repa, 7. razred

Ukleti grad

S sladko koreninico
bi ozdravil bolno mater.
Miška pa si še želi,
da pomaga ji.

Fant z veseljem ji pomaga,
saj gospa je lepa, mlada.
Ampak nekaj je pravil,
ki jih fant je prekršil.

Nik Repa, 7. razred

Prometej

Prometej hodi po svetu sem ter tja,
išče človeka še kakšnega.
Na koncu od žalosti
kipe ljudi si gradi.

Domen Korošec, 9. razred

Bogovi se ga usmilijo,
življenje kipom vdahnejo.
Človeštvo hitro zaživi,
Prometej jih vse nauči.

Ko veliko že vedo,
bogove še počastijo.
Prometej jih pretenta,
da hrana je njihova.

Zevs se razjezi,
Prometeja k skali pritrdi.
Prometej se ne vda,
ne prosi odpuščanja.

Zevs zato nanj pošlje orla,
da mu poje jetra vsa.

Timotej Eder, 7. razred

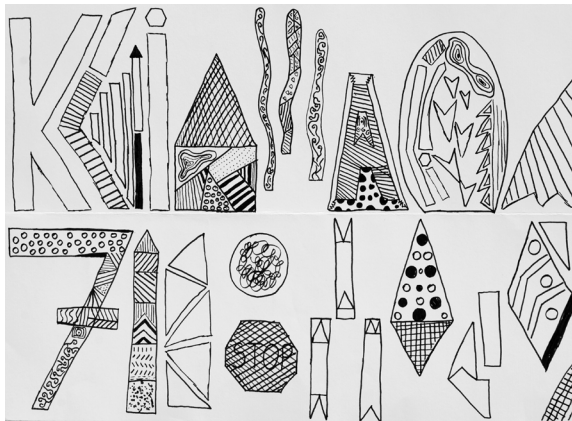
Odpustil sem ti

Odpustil sem ti,
ko oprosti rekel si mi.
Pravega prijatelja ne spoznaš kar tako,
ampak zato naj ti ne bo hudo.
Prijatelja bodiva za večno,
ampak ne zmeraj tečno.
Vedno prijatelja sva bila,
ne dovolim, da se tu najina pot konča.

Vedno sva skupaj se igrala,
Upam, da bova še naprej skupaj tičala.
Vedno bova skupaj pila sok,
zraven igrala bova rock.

Skupaj bova po mestu hodila
in se veselila.
Če z menoj ti je lepo,
se najino prijateljstvo super bo izšlo.

Nika Urbanič, 7. razred

Lara Črnčec, 7. razred

Taja Murko, 6. razred

Peščena ura

Peščena ura
se je obrnila,
čas na Zemlji
spremenila.
Pomlad,
poletje
gre v jesen,
v zimo in v beli mir.

Nika Gamser, 8. razred

Dedal in Ikar

Nekoč živel slaven umetnik Dedal je,
ki prihaja iz stare Grčije.
Ljudje pa kmalu ugotovili so,
da njegov nečak Talos še boljši umetnik bo.

Le-ta ustvaril orodja je obilo,
med drugim tudi prvo pilo.
Ko pod rokami Talosa kolovrat je nastal,
Dedal še ljubosumnejši je postal.

Zato hudoben načrt ustvari si,
da Talosa onemogočil bi.
Zvabi ga na atenski grad,
od koder pahne Talosa v prepad.

Rešila ga je boginja Atena tako,
da ga spremeni v lepo ptičico.
Ker Dedalov zločin ni ostal skrit,
odloči se morilec s sinom Ikarom pobegniti.

Na otoku Kreta pa ni bilo vse tako,
kot si je Dedal želel močno.
Ker mu kralj z otoka ni pustil oditi,
je sklenil dva para kril narediti.

Z njimi s sinom poletita
in se ničesar ne bojita.

Ikarjeva krila je sonce zmeščalo tako,
da ga morje je na drugi svet poslalo.

Takrat Talos v obliki ptice prileti,
da velikemu mojstru spomin na davni zločin obudi.
Tako je sina pokopal,
za njim pa do smrti žaloval.

Metka Zemljič, 7. razred

Lažniva lunca

Je luna v obliki čolna
ali čoln v obliki lune?
So čustva del življenja
al' srce jih samo kuje?

Je resnica res resnična?
Kje začetek se konča?
In je laž preveč lažniva
za majhna srčka dva?

Čolniček v luno se prelije,
srce iztisne čustva vsa,
laž pa vase se zavije,
resnica pesem to konča.

Nika Gamser, 8. razred

Žebljarska

Bil je šole prost dan,
ko šel sem tja v en sončen dan.
Sončen dan, ves prelep in nasmejan.

Pot me ponesla je izven mesta,
ko se spomnim, da še nisem
pojedel malice.

Usedem se in zaslišim,
kako s kladivi udarja se.
Nebo postalo je temno.

Tilen Lorber, 7. razred

Kar srce zatrepeta,
ko od vseh strani prihajajo zvoki zraka,
ki puha iz kovaškega meha.

Kar v prsah stisne te,
ko vidiš vse te ljudi:
fantje, možje in dekleta
ter žene, ki delajo od štirih do ene.

A samo voda jim kolesa,
mehove žene.

Domen Korošec, 9. razred

Skupna pot

Bili sta moja in tvoja pot.
Našli sta se tam v daljavi
na sončnem obzorju, na planjavi.
Najine poti so se združile v eno bit.

Tako dolga so leta minila,
midva sva se ljubila.
Nato sem te izpustila
kot goloba v svet.

Spet sta nastali: moja in tvoja pot.

Maruša Lorenčič, Gašper Mohorko, 9. razred

Temina

Zeva kakor črna luknja,
v katero te potegne, ko si sam.
Pa vendar se v njej
vedno najde svetla luč.

Kakor sonce te s toplimi žarki objame
in spet te sreča prevzame.

Tia Lucija Kirbiš, Waldhütter Gašper, 9. razred

Kovaški meh

Samevam ob soncu na klopci,
oblečen v gosposki jopici
in gledam te ljudi,
kako njihova duša trpi.

Slišim zvok kovaškega meha,
a nikjer ni otroškega smeha.

Jemljem malico iz svoje torbe
in gledam oči, ki delajo za kruh ...
Gledam njihove borbe.

Tudi otroci delajo in trpijo,
ne poznajo več iger, otroške zabave ...
Nič več se ne smeji.

Kje so ljudje, ki sem jih poznal?
Grozno jih je gledati, rad bi umrl.
Oh, da bi le za večno zaspal.

Nuša Žmavc, 9. razred

Sam sem

Sam sem na tem svetu,
sam na tem planetu.
Ko zrem ji v oči, zdi se mi,
da zame več ji ni.

Sam sem na tem svetu.

Ne znam povedati ji,
zato pišem pesem ji.
A ona se za to ne zmeni,
kot da spet to zanjo ni.

Sam sem na tem svetu!

Domen Korošec, 9. razred

Nezadovoljni kmet

Živi nezadovoljni kmet,
ki črno zre v svet.

Vse rabil je potrebno,
tako delal je vedno.

Vse sem mu nudil,
a on se ni posebej trudil.

Živi, živi,
do smrti žari,
samo trpi,
nič od tega ne dobi.

Karmen Breznik, Nino Ornik, 9. razred

Gašper Waldhütter, 9. razred

Nuša Žmavc, 9. razred

Pepelka malo drugače

DOBRA VILA: Pepelka, pridi k meni.
PEPELKA: Seveda, samo to počistim.
DOBRA VILA: Takoj pridi sem!
PEPELKA: Saj prihajam.
DOBRA VILA: Hotela sem ti reči, če bi za eno noč šla plesat na grad in oblekla spodobno obleko ter si uredila pričesko.
PEPELKA: Ne! Moram počistiti hišo.
DOBRA VILA: Kaj pa če obljubim, da lahko naslednji dan počistiš še mojo hišo?
PEPELKA: Hm, morda. Dobra vila, sprejela bom tvojo ponudbo, če lahko počistim še tvoj kokošnjak?
DOBRA VILA: Seveda, Pepelka. No, pojdi se pripraviti.
PEPELKA: Že grem!
DOBRA VILA: Sem rekla, da bom zmagala. Oh, kako sem pometala še hiše in tudi kokošnjaka ne bom rabila pospraviti.

Urška Zorec, 4. razred

Tajna akcija društva DKS (Društvo kradljivk sponk – dks-jev)

8. prizor (učilnica slovenščine)
MAJA, TIJANA, KATJA, KARIN: Sponke zbiramo, jih učiteljci iz predala krademo.
MAJA: T, poglej, če kdo prihaja z desne in Katja, ti poglej, če kdo prihaja z leve. Karin ti pa boš zbirala dekeseje in jaz ti bom pomagala.
TIJANA IN KATJA (KARIN): Zrak je čist »šefica«.
KARIN (KATJA): Eden ž, dva dekeseja, trije ... Oh, tale je poškodovan, vstran.
MAJA: Super, kar tako naprej in drži se pravila, da zbiramo samo nepoškodovane.
TIJANA: (zasliši korake) M in Karin, vročee!
KARIN (KATJA): Zbežimo na stranišče!
(Učiteljica gre po stopnicah, a na srečo gre v drugo

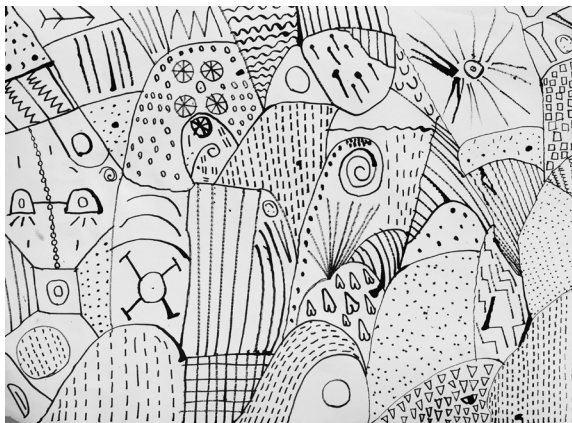
smer.)

KATJA (KARIN): Fijuh, odšla je!
KARIN (KATJA): Akcijo lahko nadaljujemo.
TIJANA: Katja ti zapisuj, jaz pa jih bom preštela. Eden, dva, trije dekeseji ... Tale je zvit – vstran, štiri, pet, šest ... Oh, tale je brezbarven.
MAJA: Koliko smo jih zbrale?
KATJA (KARIN): $14 - 2 = \dots$ Točno 12!
MAJA: Katja, zdaj odtisni pečat in akcija je zaključena.
MAJA: Jutri ob istem času na istem mestu!

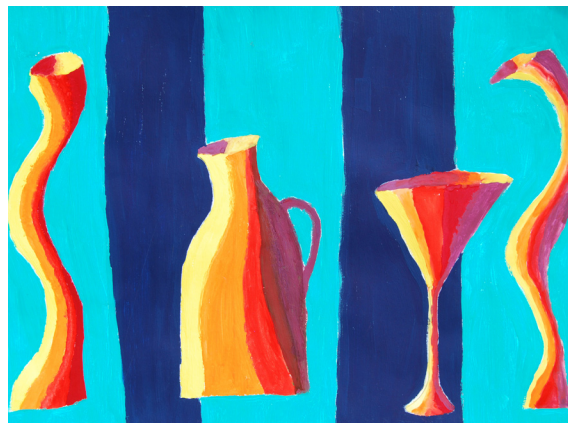
Maja Škamlec, Tijana Škrlec,
Katja Gornik, Karin Potrč, 6. razred

Prva akcija Tajnega društva RUB (Društvo zbirateljev radirk)

Podaljšano bivanje. Osmi razred je na »piki«.
ALEN: Čas je za akcijo! Vsi so na kosilu.
KEVIN: Gremo. Jaz levo, ti desno. (Pokaže na Julijo.)
NATAŠA: Jaz stražim.
KEVIN, ALEN in JULIJA (stopijo v razred): Pa začnimo!
JULIJA: Tristo popisanih radirk! Tu ni nobene. (Brska po peresnici.)
ALEN: Tale je zelo popisana, jo vzamem?
KEVIN: Pravilo številka 1.
JULIJA: O, ne! Moja mama je prišla. Moram iti. (Deklamira RUB himno.)
Ta bela in rumena radirka
po šoli dirka.
Če dobro se ne skrrije,
jo Tajno društvo RUB odkrije.
Člani zvesti so vsi skupaj z radirkami.
Adijo.
NATAŠA: Kakakaka.
ALEN in KEVIN: Kokokoko. (Stečeta iz razreda.)
NATAŠA: Hitro. Žaba prihaja.
ŽABA (čistilka se jezno pogovarja s sabo): Oh, spet

Damir Holer, 6. razred

Severina Bračko, 9. razred

ti paglavci. Vsepovsod puščajo ostanke radirk. In kdo jih mora čistiti? Jaz, seveda kdo pa drug. Paglavci ne umni! Grrrrrr ... (*Gre na malico.*)

NATAŠA: Žaba je odšla. Nazaj na delo.

KEVIN: Samo popečativa še peresnice. (*Začneta pečatiti peresnice.*)

ALEN: Akcija je zaključena.

KEVIN: Zbrali smo 20 radirk.

ALEN: Hahahahaha.

*Alen Kolarič, Kevin Demšar,
Nataša Knezar, Julija Konrad, 6. razred*

Težave na hodniku

RAVNATELJ: Pozdravljena Lenčka, kaj delaš tukaj na hodniku?

LENČKA: Učiteljica me je poslala ven.

RAVNATELJ: Zakaj pa?

LENČKA: Ah, ta Ančka si je spet nekaj izmislila.

RAVNATELJ: Lenčka, ali si si ti nekaj izmislila?

LENČKA: Sploh ne. Tokrat je res nekaj narobe z njo.

RAVNATELJ: Ta primer bom mogel sam raziskati.

(*V tem trenutku učiteljica izstopi iz učilnice.*)

UČITELJICA: Lenčka, ali si se umirila?

LENČKA: Ja, pogovorila sem se z ravnateljem.

RAVNATELJ: Oh, Ančka baje je nekaj narobe s teboj.

UČITELJICA: Kdo pa vam je to rekel?

RAVNATELJ: Lenčka. A ne Lenčka?

(*V tem trenutku Lenčka zbeži.*)

LENČKA: Nasvidenje!

Aneja Črnčec, 6. r

Kako je nastal Peter Nos

NOS: Aaaaaa! Asa! Fi juh! Pa sem dol. Čakaj! Kaj zdaj govori deklič?

DEKLICA (*govori v sanjah*): Iiiii! Iiiii! (*Cvili.*)

Nee! Ne mi odrezati nosa!

NOS: OK. Bom počakal do jutra, da vidim veselico. (*Se skrije na omaro ob oknu.*)

(*Mine noč.*)

DEKLICA (*zazeha, poskuša zvrtniti po nosu*): Čakaj malo.

(*Gre k ogledalu.*) Iiiiiii! (*Cvili.*) Nosa nimam več! Moj nos! Ni ga!

NOS (*bolj potiho*): Haha! Prav imaš, ti umazano smrdljivo ženšče. Kaj pa si vrtala po meni z umazanimi prsti in ostrimi nohti. Videl sem veselico, zdaj pa jo popiham. (*In jo je popihal.*)

(*Na njegovi poti sreča vihar.*)

NOS: Aaaaaa! Napomooooč!

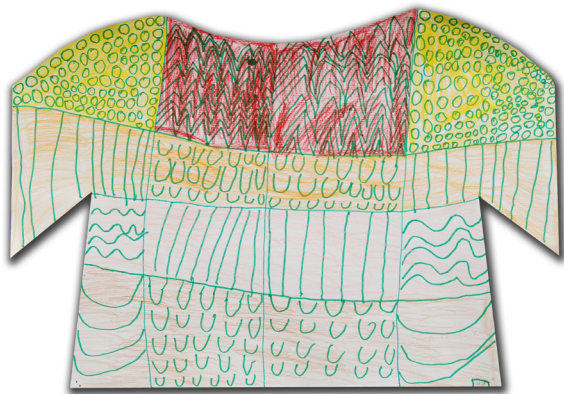
(*Vihar se poleže.*)

NOS: Čakaj malo. Roke imam. In noge. Pa glavo. Človek sem! Človek sem! Ampak kot človek rabim ime. Mhm ...

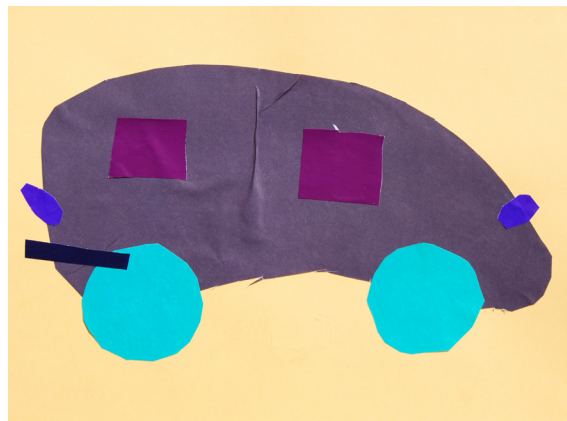
(*Čez nekaj časa.*)

NOS: Aha! Že vem! Ime mi bo Peter Nos. Peter Nos je vsemu kos. Zdaj pa grem po svetu. V Indijo Koromandijo, Nangijalo, Nangilimo in čez vsa morja sveta. O, pa še v vesolje. Pa mogoče še kam. Peter Nos je vsemu kos!

Jonas Kacijan, 6. razred

Naja Črnčec, 1. razred

Filip Brumen, 1. razred

ZVEZDICA ZASPANKA IN JAZ

BOTER MESEC JE PREŠTEVAL ZVEZDE IN ŽE SPET MU JE ENA ZVEZDA MANJKALA. KMALU PRIDE IZ POSTELJE ZVEZDICA ZASPANKA IN SE LEPO OPRAVIČI. BOTER JI REČE, DA JE ŽE SPET ZASPALA. ZVEZDICA ZASPANKA MU JE ODGOVORILA, DA JE LEPO SANJALA. ZA KAZEN JO JE POSLAL NA ZEMLJO. NA ZEMLJI JE SREČALA MENE. NAUČILA ME JE ZLAGATI NOGAVICE. RES SVA POSTALA PRIJATELJA IN KMALU JE PRIŠEL ČAS, DA JE MORALA ZVEZDICA ZASPANKA DOMOV. REKEL SEM JI: »ADIJO!« ONA PA MENI: »ADIJO, REPATEC!«

ANEJ LORBER, 1. RAZRED

ZVEZDICE SO NA NEBU KLEPETALE IN MIMO JE PRIŠEL KOMET REPATEC. ZVEZDICE SO BILE ZELO RADOVEDNE IN NESTRPNE, SAJ SO ŽELELE NOVIC Z ZEMLJE. REPATEC JIM JE POVEDAL O TEM, KAR SE JE ZGODILO NA ZEMLJI. POVEDAL JIM JE, DA NA ZEMLJI NI VSE V REDU. BOTER MESEC JE PREŠTEL ZVEZDICE IN UGOTOVIL, DA ENA MANJKA.

BLAŽ FRANČ KAURAN, 1. RAZRED

ZVEZDICA ZASPANKA JE ŽE SPET ZASPALA, ZATO JO JE BOTER MESEC POSLAL NA ZEMLJO. CESTA JO JE ODPELJALA DO TRGA. TAM SEM BILA TUDI JAZ. ODPELJALA SEM JO K MENI DOMOV. MALO JE BILA ZASPANA, ZATO JE ŠLA MALO SPAT. KO SE JE ZBUDILA, SVA SE ŠLI IGRAT. IGRALI SVA SE Z LEGO KOCKAMI. POTEM JE ŠLA SPET SPAT. KO SE JE ZBUDILA, ME JE NAUČILA PISATI S PISANIMI ČRKAMI.

EMA SENKOVIČ, 1. RAZRED

ZVEZDICA ZASPANKA JE ŽE SPET ZASPALA. POTEM JE PRIŠLA IZ SVOJEGA SPANCA IN JE REKLA, DA NE BO NIKOLI VEČ ZASPALA. BOTER MESEC JE REKEL, DA JO BO POSLAL NA ZEMLJO. OBLJUBILA MU JE, DA NE BO NIKOLI

VEČ ZASPALA. KLJUB TEMU JO JE BOTER MESEC POSLAL NA ZEMLJO. POKLICAL JE KOMETA REPATCA IN TA JO JE ODPELJAL NA ZEMLJO. TAM NI BILA SREČNA, DOKLER NI SPOZNALA MENE. NAUČILA ME JE BRATI IN UBOGATI. POTEM JE ŠLA NA NEBO IN PESNIK JE NAŠEL RIMO NA BESEDO LONEC – KONEC.

SAŠA KOP ŽMAVC, 1. RAZRED

BOTER MESEC JE ŠTEL ZVEZDE IN ENA MU JE MANJKALA. TO JE ZVEZDICA ZASPANKA. BOTER MESEC JO JE POSLAL NA ZEMLJO. TAM SVA SE SREČALI IN JE HOTELA V MOJO HIŠO. VIDELA JE, DA IMAM RAZMETANO SOBO. NAUČILA ME JE POSPRAVLJATI IN PESNIK JE SPET DOBIL RIMO NA BESEDO LONEC – KONEC.

ANEJ PAVALEC, 1. RAZRED

Moja mama

Učenci 2. razreda so razmišljali o svojih mamah.

Moja mamica je najboljša mamica na svetu, rada jo imam. Skupaj preživiva veliko časa. Zelo skrbi zame. *Žana Korez*

Moja mamica je najboljša na celem svetu. Mamica mi skuha kosilo. Z mamo se igram, vse mi kupi. *Alina Draškovič*

Moj Mamica mi skuha kosilo, me zbudi in me ima rada. Moji mami je ime Sonja. Imam jo zelo rad. Hodi v službo. *Žiga Hohnjec*

Moji mami je ime Iris. Rada me ima. Skuha mi kosilo in me pazi. *Timotej Majcenič*

Moja mama je najboljša zato, ker mi skuha najboljše kosilo, pomaga mi pri nalogi. *Lana Bašnec*

Moja mama je zelo dobra do mene, mi pomaga pri nalogi. Hodi v službo in je najboljša mama na svetu. *Aneja Kos*

Moja mama je car. Je prijazna in hodi v službo. *Tibor Potrč*

Mama mi razloži nalogo. Skuha mi kosilo, ko pridem domov. Hodiva tudi na sprehod. *Sara Kotnik*

Učenci 2. razreda

Moja mama ima zelene oči in rjave lase. Moja mami je lepa. **Minea Bračko**

Moja mama je najboljša mama, ima me rada. Moja mama dela. **Žan Kosar**

Rada imam svojo mamo. Ko grem spat, mi reče lahko noč. Kuha mi kosilo. Mama me crklja. Mami pomagam delati. **Karin Rudolf**

Mami, mami, ti si najboljša mami, vedno me imaš rada in skrbiš zame. Skuhaš mi kosilo in večerjo. Mami, mami, ti si najboljša mami. Kupiš mi igrače in me imaš vedno rada. **Nino Tusolin**

Jaz imam najboljšo mamo na svetu. Z mamo greva na sladoled. Mama je zelo prijazna. **Jan Kolarič**

Mama je zelo v redu. Mama mi vse kupi. **Rene Škrlec**

Moj čudežni predmet

Moj čudežni predmet je prstan. Po velikosti je majhen in okrogle oblike. Na njem se sveti moder diamant. Ozdravil bi vse hudo bolne. Potolažil žalostne, da bi postali srečni. S tem prstanom bi lahko preprečila boleznim in žalost.

Larisa Bračič, 4. razred

To je moj čarobni predmet. Ta predmet je moj čudežni pilot. Ni skoraj nič drugačen od normalnega pilota. Je majhen z veliko gumbi. Z njim lahko zaustavim čas in ga zavrtim nazaj ter naprej.

Leon Bračič Rajšp, 4. razred

Moj čudežni predmet je zapestnica. Ko z njo potreseš, se pojavi prav tisto, kar si zaželim. Izgleda tako lepo in preprosto, ampak je ne smem uporabljati v lastno korist, zato z njo pomagam revnim. Pomoč revnim me zelo osrečuje.

Urška Zorec, 4. razred

Moj čudežni predmet so čarobna semena. So podobna normalnim, le da so velika kot moja pest. Našla sem jih v moji torbi. Delujejo tako, da jih vržeš na tla

Saša Kop Žmavc, 1. razred

in si zaželiš, v kaj se naj spremenijo. S semeni bi revnim dala denar. Najbolj posebno pa je, da jih nikoli ne zmanjka.

Lara Leš, 4. razred

Moj čudežni predmet je navadna majhna rjava vreča. Z roko sežeš vanjo in iz nje povlečeš stvar, ki jo najbolj potrebuješ. Če je potreba sebična, iz nje izvlečeš premog. Vrečo bi tudi posodila prijateljem.

Neža Gert, 4. razred

Bogomir Magajna: Brkonja Čeljustnik

Nekega dne sem bil na svatbi, kjer sem se zelo zabaval. Ljudem sem pripovedoval zgodbe, ki so jim bile zelo všeč. Na tej svatbi se je veliko popilo in zato so ljudje začeli zganjati norčije. Jaz sem od utrujenosti hitro zaspal. Medtem ko sem spal, nisem vedel, kaj se okoli mene dogaja in zato so se ljudje pošalili tudi na moj račun. Ko sem se prebudil, sem od začudenja obnemel, saj sem ugotovil, da mi manjkajo brki. Čeprav sem bil vedno prijazen do ljudi, sem bil takrat jezen na vse okoli sebe. V naglici sem se odločil, da se bom maščeval. Svojo žalostno zgodbo sem povedal vilam, škratom in zmaju, ti pa so se odločili, da bodo ljudem pokazali, kaj jim gre. Edina človeka, ki sta bila varna pred vilami, škrti in zmaji, sta bila njegova prijatelja Branko in Postrvnik.

Urška Zorec, 4. razred

Oblak

Nekoč je živel oblak, ki se je komaj rodil. Oblaček je bil zelo radoveden in poreden. Ptice so ga spraševale, kaj bi bil po poklicu, ko bo postal velik oblak. Spraševale so ga, če bi rad bil krojač, kralj, pisatelj, zdravnik ali kralj. Oblak ni hotel biti nič od tega, ker se mu je zdelo, da je vse to nesmiselno. Oblak je samo

Pija Šunko, 1. razred

Rene Bračič Rajšp, 7. razred

hotel, da bi šel v vesolje, tja, kjer je polno lepih zvezd in planetov.

A oblak je samo vedel, da vesolje obstaja, ne pa, kje je. Zato je šel na svojo pot, da vpraša koga, ki bi mogoče vedel, kje je vesolje.

Prvo je srečal sokola in ga vprašal, če ve, kje je vesolje. Sokol je rekel, da še ni slišal, kaj je vesolje. Oblak je šel naprej in srečal lisico ter jo vprašal, če ve, kje je vesolje. Lisica je odgovorila, da ona tudi ne ve, kje je vesolje.

Oblak je vprašal tudi zvonik in sovo, a nobeden od njiju ni vedel. Potem je končno vprašal nekoga, ki je vedel. To je bila modra gora, ki mu je povedala, da je vesolje malo višje od neba.

Potem je oblak bil žalosten, ker ne more v vesolje, ker ni kisika. Zato so ga astronauti z raketo odnesli v vesolje.

Rok Senekovič, 4. razred

Klic v sili

Moja hči Mojca je stara devet let. Ima okrogel obraz, črne obrvi, modre oči in dolge blond lase. Je suha. Najraje je oblečena v modro obleko. Obuta je v modre balerinke. Bila je zelo zaljubljena v sošolca Vilija. A sedaj je jezna nanj. Danes je celo uro jokala v svoji sobi. Na srečo sem jo pomirila. Ko je bila zaljubljena, je govorila, da je Vili najboljša oseba na svetu in da bi se z njim poročila. Zdaj pa govori, da je Vili najslabša oseba na svetu in da je strahopetec ter reva. Napisala mu je tudi pismo, v katerem piše, da je Vili trmoglav.

*Neža Gert, Valentina Kauran,
Nataša Lorber, 4. razred*

Klic v sili

Ime mi je Mojca. Pišem se Urbanič. S starši živim v Mariboru. Imam črne lase in modre oči. Zelo rada imam oblečeno črno krilo in rdečo majico, zraven pa

mi pristajajo rdeče balerinke. Nekega dne je v našo šolo prišel nov fant Vili, ki pa mi je bil tako lep, da sem se zaljubila vanj in on vame. Čez nekaj dni sva postala par, ampak najina ljubezen ni trajala večno, saj sem izvedela, da je Vili reva. Ko sva končala, sem bila tako jezna in razočarana, da sem hotela zbrisati vse, kar me spominja nanj. Na stopnišču sem opazila papir: Mojca in Vili, zato sem poklicala tistega strica, da to prekrije. Od takrat nisem več slišala zanj.

*Urška Zorec, Larisa Bračič,
Maruša Majer, 4. razred*

Primož Trubar

Primož Trubar je bil mlinarjev sin. Rodil se je v Rašici. Bil je prijazen do ljudi in živali. Delil je hrano revnim, skrbel za zaloge. Denar mu ni pomenil nič. Mislil je, da revščina in neznanje hodita z roko v roki. Pomembno mu je bilo znanje. Zelo je obvladal jezike. Napisal je knjigo v dolenskem narečju. Za tisk prve knjige je prodal svoj mlin. Želel je, da bi on in ostali lahko brali knjige v slovenskem jeziku.

David Kacjan, 4. razred

Češnjev dol, prvi pomladni dan

Dragi Rogljček!

Vem, da me pogrešaš in iščeš, kje sem, ampak jaz sem v resnici v čudoviti deželi Nangijali. Se spomniš, ko je v naši hiši prišlo do požara? Takrat sem te rešil, jaz pa sem naenkrat zagledal luč in velikanska vrata. Odprl sem jih in zagledal to deželo. No, ta dežela je res čudovita! Tam si lahko brez skrbi in nikoli nisi bolan. Jaz sem prišel v Češnjev dol, v katerem je polno češnjevih dreves. V tem dolu so vse hiše popolnoma bele z rdečo streho. Takoj, ko sem odprl tista vrata, sem zagledal svojo hiško. Ampak ne boš verjel, pred vrati je stala tabla, na kateri je pisalo brata Levjesrčna. To pomeni, da je to najina hiška.

Lucija Zemljčič, 9. razred

Lara Črnčec, 7. razred

V Češnjem dolu so ljudje res prijazni. Spoznal sem tudi Kraljico golobov. Ime ji je Zofija. Zofija mi je od prvega dne, ko sem prišel v Nangijalo, vedno pomagala. Skrbi tudi, da je v našem dolu vse v redu. Pred kratkim smo ugotovili, da imamo izdajalca. Rogljčiček, moram ti povedati, da imam svojega konja. Ime mu je Grim. Ampak, ko sem prišel v hlev, sem zagledal še enega konja. Ta je zate. Vsak dan grem na sprehod z mojim konjem. Včasih tudi ribarim, se igram z zajčki ali pa grem k Zofiji po kruh. Brez tebe mi je res živi dolgčas. V Nangijali čas teče zelo hitro. Na Zemlji mine devetindevetdeset let, pri nam pa dva dni.

Žal pa ti moram povedati, da se na Zemljo ne bom več vrnil, saj se niti ne morem. Nazaj na Zemljo lahko gredo samo Zofijini golobi. Se spomniš, ko je na tvojo okno priletel bel golob? To sem bil jaz. Hotel sem se prepričati, ali si v redu. Ta dežela mi je všeč, čeprav pogrešam našo hišo in tebe. Pogrešam tudi moje prijatelje. Zelo si želim, da boš kmalu tudi ti prišel sem, Rogljčiček, da ti povem še več zgodb, da ti povem še kaj o Nangijali.

Rad te imam!

Jonatan

Tijana Škrlec, 6. razred

Pomagal sem osivelemu Lambergarju

To se je dogajalo na zaključnem izletu, ko smo obiskali grad Kamen. Tam naj bi nekaj dni raziskovali in odkrivali zanimivosti porušene stavbe. Res, da me zelo zanima srednji vek in prav zato sem pretaknil skoraj vse koticke gradu, če se kje skriva kakšen kos oklepa ali vsaj kakšen zlatnik. Ko sem tako nekega dne raziskoval, sem naletel na loputo. Padel sem čez njo, saj je bila povrh še prekrita z mahom in je nisem videl. Razjezil sem se: »Kdo za boga pa meče drva po tleh?« in sem z vso jezo brcnil v loputo, da me je še bolj zabolelo. Komaj takrat sem opazil, da to niso drva, temveč

loputa. »Najbrž je od vinske kleti,« sem rekel in jo odprl. Videl sem samo stopnice, ki so se raztezale daleč dol in jim ni bilo videti konca. Vzel sem svetilko in se odpravil po stopnicah navzdol. Ko sem končno prišel do konca, sem vstopil v majhno sobico, v kateri sem našel ogledalo. »Tako daleč v zemljo je hodil tale Krištof, da je lahko pogledal samega sebe,« sem rekel, ko se je v ogledalu pojavil sam Krištof Lambergar. Sicer je bil že ves osivel, ampak držal se je pokončno kot kralj. Dotaknil sem se ogledala, ko me je naenkrat potegnilo vanj in priletel sem naravnost v Lambergarja. »Tale naj bi mi pomagal premagati Pegama?« je vprašal Lambergar svojo mamo, ko se je pobral. »Da, tale je, saj veš, da se še nikoli nisem zmotila,« je dejala Lambergarjeva mati, ki sem jo komaj takrat opazil. Bila je še precej starejša kot Krištof. »Ali ni Pegam že mrtev?« sem vprašal. »Mrtev? Bil je mrtev, dokler mu eden od teh hudičev ni posodil glave,« je dejal Lambergar. A že, ko je to izgovoril, me je odvedel v orožarno, kjer mi je dal svoj najmanjši oklep iz otroštva in manjši meč ter dejal: »Moja mati pravijo, da si ti izbran, da mi pomagaš premagati Pegama.« »Jaz? Ampak kako, saj nimam pojma, kako se boriti, sploh pa ne proti Pegamu,« sem mu odvrnil, ampak se je delal, kot da me ne sliši. Odpeljal me je do hleva in mi dal za mojo starost primernega konja. »Še pred svitom morava biti na Dunaju. Pegam je spet tam,« je še dejal, potem pa sva odjezdila. V svojem življenju še nikoli nisem jahal, zato lahko sklepate, da sem nemalokrat padel, ampak postajal sem vedno boljši in kmalu mi je šlo dobro od rok. Ko sva prispela, se je že delal svit. Pegam naju je čakal in klical: »Krištofe, a si, da se pomeniva? Zakaj si mladca pripeljal? Hočeš, da bi tudi on odšel?« Krištof se ni zmenil za Pegama in oba sva zdirjala proti njemu. Tudi Pegam ni zaostajal in se je zapodil nad naju. Uspelo se mi je izogniti in mahnil sem po Pegamu ter ga ubil. Lambergar me je odpeljal nazaj in mi za slovo podaril čelado. Ko sem prispel nazaj s čelado, so bili vsi navdušeni nad najdbo. Zdaj je razstavljena v muzeju, meni pa je ostala le ta zgodba.

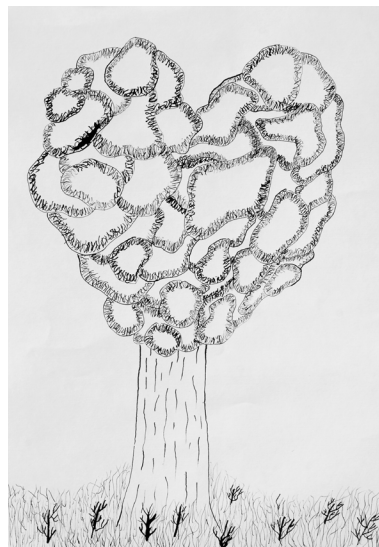
Rene Bračič Rajšp, 7. razred

Maruša Žerjav, 7. razred

Elvis Demšar, 7. razred

Zoja Škerget, 7. razred

Stara mati

V osrčju dežele Nise je ležala prav posebna vasica z nenavadnim imenom. Imenovala se je Stara mati. Vem, da vam trenutno po glavi roji veliko misli in vprašanj, zakaj takšno ime. Berite še naprej in boste izvedeli.

Od začetka je bila ta vas kot vsaka druga vas v Nisi. Ljudje so si začeli graditi preprosta bivališča, redili so živino in se ob tem tudi nepopisljivo zabavali, skratka nič jim ni manjkalo – vse dokler ni prišlo sušno obdobje. Bilo je neizmerno vroče, dež ni padal po več mesecev in tudi zaloge vode so jim pojenjale. Takrat so potrebovali čudež, da jih reši. In zgodilo se je ... Nekega dopoldneva se je iz neba pokazala črna ženska, z dolgo rdečo obleko. Segala je v neskončnost. Napolnila jim je zaloge vode, podarila hrano, nekaj goveda in izginila. Sušnega obdobja je bilo konec. Prebivalci so živeli bogato in veselo življenje. Ta ženska se je v naslednjih letih še naprej pojavljala ob istem času in jim dala vedno enake darove, zato so jo poimenovali Stara mati. Ljudje, ki so živeli v tej vasi, so se navadili udobja in sčasoma vse manj cenili, kaj so imeli, saj jim je bilo vse prineseno na pladnju. Vendar Stara mati je bila modra in ji ni bilo po godu, da so jo izkoriščali, zato je morala ukrepati. Ko se je bližal čas njenega prihoda v vas, je skovala načrt, kako se lahko maščuje prebivalcem. Napočil je čas prihoda Stare matere. Nekateri so bili veseli, da jo bodo lahko spet videli, drugi so čakali na dobrine, tretji pa na oboje. Vendar ni bilo tako kot po navadi. Na nebu so se začeli zbirati temni oblaki, vse bolj je grmelo. Z neba so padale rumene strele in naenkrat se je pojavila Stara mati. Z obraza se je opazila jeza, ki jo je nosila v sebi. Iz ust je pihala močan veter, veter jeze in obenem razočaranja. Živali so razbile ograje in zbežale, veter je ruval drevesa s tal, slamo s streh je nosilo vsepovsod. Ljudje so prestrašeno letali naokoli in niso vedeli, kam se naj zatečejo.

Naenkrat je nastala čista tema in tišina. Nevihta je potihnila, Stara mati je izginila in vsi so zaspali v noč.

Naslednje jutro so se prebivalci zbudili in ugotovili, da so živali pobegnile, voda je izpuhtela, od hiš je ostala samo še slama. Tako jih je kaznovala Stara mati, ker niso bili pošteni. Še zdaj nihče ne ve, kaj se je z njimi zgodilo.

Lara Črnčec, 7. razred

Hudič in vila

Nekoč je živel hudič. In ta hudič je hodil po gozdovih in iskal vile.

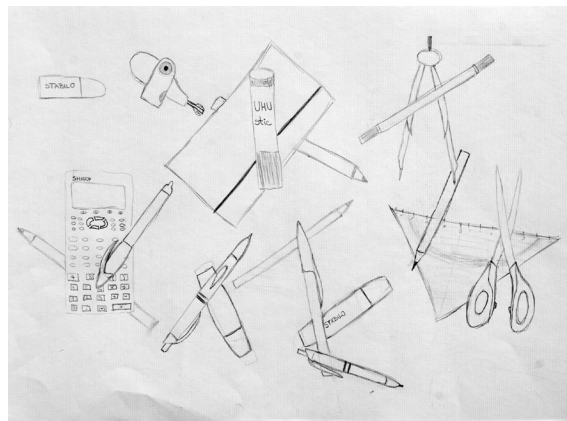
Ko je hodil po gozdovih, je zgrabil vilo in jo je odvedel v svoj brlog. V teh gozdovih je rastle veliko maha in gob. Ko se je stemnilo, se je hudič odpravil iskat hrano za zjutraj in za njegovo vilo pa mah in nekaj kamnov, iz katerih bo naredila napoj. Ko bo spila napoj in pojedla strupene gobe, bo umrla. Ko se je odpravil po gobe in mah, je vila čutila, da se nekaj premika in se je skrila pred njim. Mislila si je, da ji bo nekaj nastavljal, da bo umrla, ker je tako grdo ravnala z njim v njegovi jami.

Ko se je vrnil, je videl, da je ni več. Takoj se je odpravil iskat vilo. Videl je vilo pri podzemlju. Tam, kjer je bil škrt, ki je uresničil vse želje. Vila je temu škrtu rekla, da ji naj uresniči željo, da ji hudič ne bo nič storil. Ko je prišla domov, se je hudič delal, da je mrtev. Ko je prišla, mu je dala napoj, ki ozdravi prav vse. Rekla je, da ta napoj rabi pet ur. Ko je minilo pet ur, se ni zbudil. Še enkrat je šla k temu škrtu in je rekel, da naj gre do mlake in naj vzame malo te vode, ki ozdravi prav vse. Ko je prispela domov v brlog, mu je dala ta napoj in počakala osem ur. Nato se je hudič zbudil in videl vilo. Ampak hudič je mislil, da je ta vila nesramna. A si je premislil.

Hudič in vila sta šla v jamo k volkodlaku. In sta

Karmen Breznik, 9. razred

Nika Ornik, 8. razred

rekla volkodlaku, če se lahko poročita. Volkodlak se je strinjal. Hudič in vila sta se poročila ter čez nekaj tednov dobila vilinca po imenu Vincenc.

Marin Januš, 7. razred

Neja

V času Rimljanov je živela ženska po imenu Neja. Bila je zelo bogata in pametna. Vendar je želela še več bogastva in da bi bila nesmrtna.

Hotela je biti takšna kot bogovi, ki so vladali v deželi Španjel. Bogovi so bili veliki, velikokrat so se družili z Nejo. Gostili so jo v templju in ji dali moči, s katerimi lahko obudi mrtve. Ampak si je želela še več, zelo si je želela, da bi bila nesmrtna.

Bogovi so imeli dragulj, ki jim je dajal moč nesmrtnosti. Dragulj so skrili v jamo, ki so jo varovali 4 psi in zmaj z devetimi glavami. Neja je poslala vse najboljše viteze, da bi ji prinesli ta kristal in jim obljubila, da tisti, ki prinese kristal, dobi polovico kraljestva. Vitez z imenom Ninos je premagal vse živali in Neji prinesel ta kristal. Ampak vsevidni bogovi so to videli in so poslali možakarja, da Nejo prosi, da vrne kristal.

Ona ga je zaprla v najglobljo ječo in kristal položila na sredino kraljestva, da bi bila nesmrtna.

Čez tri dni so imeli gostijo in Neja je ubila možakarja, ki so ga poslali bogovi, in ga postregla bogovom. Vsi bogovi so to vedeli.

Zaradi Nejine požrešnosti so jo bogovi kaznovali s trojnim prekletstvom. Poslali so jo na otoček, kjer je bila sama. Okrog nje pa je bila magma. Ko je hotela kaj pojesti, se je to spremenilo v magmo. In tam je ostala za vedno.

Nino Mlakar, 7. razred

Anilandija

To ni ena izmed navadnih zgodb, ta je prav posebna, to je moja zgodba. Sem Alina in priznam – moja domišljija nima meja. Moja mama bi rekla, da sem

zamišljen in nenavaden otrok in da živim v svojem domišljijem svetu. Ne bom zanimala, res živim v nekem drugem svetu, ki se imenuje Anilandija, ampak ni le v moji glavi, ta svet je resničen. Tam zagotovo ne manjka zabave in drugih reči, če vas zanima, kar z menoj.

Kot sem že omenila, je ta svet nekaj posebnega, za kar ne slišiš vsak dan, to je svet, v katerem so skrite vse sanje, ki jih sanjam jaz, ti, tvoja družina, prijatelji in vsi drugi.

Anilandija je razdeljena na sedem delov, to so Pitán, Sliján, Fosir, Ukan, Roklir, Kabu in Vočas. Osrednjí del je Pitán, to je kot mesto, v katerem leteče mačke delijo sanje. Sanje najdejo v velikem drevesu, ki je podoben tulipanu, v njem živi prijazen in šarmanten gospodič z imenom Sor. On je zaslužen za vse lepe sanje. Tam živijo tudi kresničke, ki predstavljajo sanje vsakega od nas. A ta svet ni popoln, le kaj bi drugega pričakoval. V Anilandiji je nesramen gospod po imenu Mor in je brat prijaznega gospodiča Sora. On je kriv, da nas včasih tlači mora.

Nekega lepega sončnega dne mi je zazvonil telefon, takoj sem ga vzela, zaprla vrata in pritisnila na zeleno tipko. Oglasil se je Sor in mi povedal, da me potrebuje, saj njegov brat Mor pripravlja neko stvar – po domače »mašino«, s katero bo to noč vsem ljudem začaral temačne more. Hitro sem poiskala svojo opremo in Eliso, Hano, Niala ter Gala in že smo prižgali stroj za potovanje v druge svetove. Ko smo prišli v Anilandijo, je bilo vse drugače. Nebo je bilo obarvano vijolično, leteče mačke so letele gor, dol, sem in tja, kresničke so vse obupane poskušale najti rešitev. S prijatelji smo odšli do Sora in ga vprašali, kako bomo uničili Mora. Ves žalosten se je počutil premaganega, a mi smo mu obljubili, da bomo rešili Anilandijo in vse sanje ljudi. Sklicali smo svet letečih mačk in kresnič ter skupaj prišli do rešitve. Odločili smo se, da bomo uporabili raztopljevalnik 3000, s katerim bomo raztopili Morov stroj. Skupaj s prijatelji in letečimi mačkami smo se odpravili v Ukan, kjer se skriva Mor. Dolgo smo hodili po suhih tleh, dokler le nismo našli njegovega brloga. Potihoma smo vstopili v brlog,

a Hana se je spotaknila in bil je en velik bum. Takoj za tem je prišel Mor in zavpil: »Mislil sem, da boste hitrejši!« Povedala sem mu, da smo tu, da preprečimo kaos, ki bi se zgodil, če bi vklopil stroj. Hladnokrvno nam je rekel, da nam ne bo uspelo. Nato sem začela na dolgo in široko razlagati: »Kaj imaš od tega, da bi vsem uničil spanec, zakaj sploh to delaš? Se zavedaš, da nekaterim s tem uničiš ves dan, ki bi ga lahko porabili za nekaj, kar jim je pomembno v življenju? Upam, da ti bo enkrat za vse to žal!« Ko sem končala, je zavladovala tišina, ki je trajala, dokler ni Mor rekel, da je to počel, ker so ga vsi zapostavljali in se le ukvarjali z bratom. To je delal samo zato, da bi se mu maščeval za grozno otroštvo. Ob tem pa je pozabil, da s tem muči druge. Nato smo skupaj uničili stroj in z Morom odšli k bratu. Ko smo odšli, sta se pomenila o vsem, kar ju je mučilo in odločila sta se, da bosta skupaj sodelovala, a tudi komu včasih podelila kakšne grde sanje.

Ste se kaj naučili iz te moje posebne zgodbe? Pomemben je le pogovor in preden komu narediš kaj slabega, moraš razmisliti, če je to dobro. S tem lahko škoduješ tudi drugim. Torej ni potrebno, da se maščuješ, lahko se samo pogovoriš in vse bo spet v redu. Tako kot mnoge druge zgodbe se je tudi moja končala s srečnim koncem.

Rebeka Muhič, 8. razred

Radovljica, 15. 3. 1790

Dragi dnevnik!

Zadnje čase se pri naši hiši dogajajo prav čudne reči. Ni pošteno, da venomer nastradam jaz. Na tisti dan, ko je prišel v vas Tulpenheim, pa nisem prav nič ponosna. Takrat se je moje življenje začelo obračati na glavo.

Že zelo dolgo nisem pisala v dnevnik, zato bom kar razložila celotno zgodbo. Nekega navadnega dne sem v naši skromni vasi naletela na bogatega, oči vzbujajočega gospoda. Predstavil se mi je kot Tulpenheim. Zelo dobro sva se razumela. Med nama je preskočila iskrica. Vsaj jaz sem mislila tako. To je bila moja prva ljubezen. Popolnoma zaslepljena od čustev nisem opazila njegova grde namere. Sanjarila sem, da bom postala žlahtna gospa.

Od zaljubljenosti se mi je zdelo, kakor da skadem po puhastih oblakih. Na trdna tla me je odpeljala bogata vdova Šternfeldovka. Prepoznala je bleščeč prstan na moji roki, ki ga je podarila svojemu dragemu Tulpenheimu. Zdaj ni bil več njen dragi, temveč nebodigatreba, saj si je upal dvoriti kar dvema. Meni, naivni kmečki deklici, in Šternfeldovki, okrašeni bogatašnji. Oh, kako me je to prizadelo. Jokala in jokala sem, dokler mi ni zmanjkalo solz. Prepričana sem bila, da bom od žalosti umrla. To se seveda ni zgodilo, zato sem si mislila: »Kar te ne ubije, te pa utrdi.« Moje srce je še vedno jokalo za njim, hkrati pa se je v meni

prebujala jeza.

Najhuje pa je bilo, ko je za to izvedel moj oče Jaka, ki je župan. Takrat sem še huje jokala. Ne samo zaradi Tulpenheima, temveč tudi zaradi jeznega očeta. Toda tudi on se je pomiril. Še vedno sem bila od joka rdečih lic, ko je prišel Anže. On je preprost kmečki fant, venomer neroden, s katerim bi se morala poročiti. Dolgo časa mi to ni bilo všeč, sedaj pa sem spoznala, da je le dober po srcu in to šteje največ. Ko me je Anže videl jokati, je poskušal biti šarmer. Žal mu tudi z dokaj lepimi besedami ni dobro uspelo, saj mi je vendar rekel, da sem brhka kot hrast! A sem mu že odpustila. Mojemu očetu je vendar pomagal sestaviti načrt, kako ujeti in kaznovati Tulpenheima. Pripravljeni smo na poroko. Anže in jaz se bova končno poročila. Tulpenheim misli, da se bo poročil on, zato bo to zanj veliko presenečenje.

Upam, da mi bo moj prihodnji mož odpustil, ker ga nisem imela rada. Zdaj ga ljubim in spoštujem bolj kakor vse ostalo. Kmalu bom lahko s ponosom rekla: »To je moj Anže!« Zelo mi je žal, ker sem bila tako naivna. Pa saj bo vse še dobro. Ujeli bomo nepridiprava Tulpenheima in njegovega pomočnika ter ju kaznovali. Naj bo to dovolj za danes.

Micka

Nika Gamser, 8. razred

Prvoosebna pripoved žebjarja

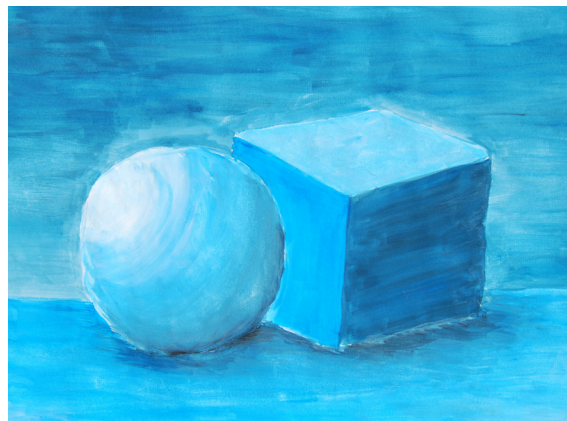
To težaško delo delam večino dneva. Žeblje kujem brez prestanka. Pot mi teče po obrazu. Toliko ga je, da bi skoraj lahko nadomestil vodo, ki poganja mehe in kolesa. Moje delo poteka 14 ur od štirih do ene in od osmih do treh. Pomaga mi vsa družina, tudi moj najmlajši sin. Vsi smo že po nekaj urah dela zelo izmučeni. Ko si malo odpočijemo, spet delamo od osmih do treh. Ker skujem toliko žebeljev, se mi ti neprestano pojavljajo v mislih in pred mojimi očmi. Ko končam z delom, pojem večerjo in zaspim. Pogosto niti ne uzrem sončne svetlobe. Naslednji dan se vse ponovi. Včasih se mi zdi, da delam ves dan. Delo je enolično in težaško, vendar nekdo ga mora opraviti. Žena večkrat potarna, kako težko je opravljati to delo, prav tako tudi otroci, vendar jim vedno znova pojasnujem, da sam skujem premalo žebeljev za naše preživetje. Skujem na stotine žebeljev, da me spominjajo na nekakšno polje.

Čez 15 let ...

Vse težje opravljam svoje delo. Hrbet me pošte-no boli, prav tako roke in noge. Orodje je obrabljeno, uničeno in neuporabno, vendar nimam dovolj denarja za novo orodje. Zdaj delam sam, le občasno mi na pomoč priskoči še žena. Sinovi so poročeni in imajo svoje službe. Delo me v teh letih še bolj utruja kot prej.

Rebeka Muhič, 8. razred

Nika Gamser, 8. razred

Ne vem, če bom še dolgo zmogel opravljati svoje delo. Najverjetneje bom moral najeti nekakšnega vajenca, ki mi bo za zdaj pri delu pomagal, nato pa ga tudi dokončno prevzel.

Gašper Mohorko, 9. razred

Žebliji povsod

Kladiva po žeblijih, kladiva v starih fužinah, samo to vidim in slišim. Kot da bi bil na koncertu in edino, kar bi slišal poleg glasbe, so šepetanja svojih sodelavcev. Ta služba te obsede z žebliji, s tabo so ves čas kot črni angel varuh. Pridem domov, voham jih, vidim jih v hrani, otrocih in ženi. Vedo, kako se počutim. Vsi delamo, od štirih do ene in do osmih od treh. Tisti dve uri, kar jih imamo za malico, sta bolj kot uri za spomin na hrup in žeblje. Veliko turistov pride, vsak dan več, dečki iz šol, vrtcev ... Za nas so to le malo večji žebliji. Čudno, kako se vse spreminja. Prvič, nam razlaga naš hipokritski delodajalec, kako turisti tukaj niso dobrodošli, prav tisti hip, ko pa se mu ponudi denar, pa bi že projekt vzel v svoje roke, čeprav vse naloži našim ženam in hčeram. Da bi mu kdo kaj rekel, se ne bo zgodilo. Vsi smo brez samozavesti, brez dostojanstva. Poželenje res uniči človeka. Če bi le vedeli, v kakšnih razmerah tolčemo po žeblijih in vsem, kar nam naložijo. Dokler te to ne spremlja v vsakem kotu, si pravi srečnež, če je sploh lahko kdo srečen v tej vročini ...

Nino Ornik, 9. razred

Žeblijar sem

Spet se zbudim ob zvoku moje kričeče ure. Še en naporen, monoton dan. Povlečem se iz postelje kakor polž po jutranjem listu. Vprašam se, je res moja usoda delati ves božji dan?

Že ko hodim, mi v ušesih odzvanja ropot kladiv, ki je ritmičen, ampak tudi abstrakten. Bližam se delavnici in že slišim brnenje peči, govorjenje drugih, a ko se

ozrem po njihovih obrazih, uzrem samo prazen nič. Nič življenja, duše. Samo prazen nič. Sem tudi sam tak? Vzamem kladivo in začnem udrihati po železu. Ponavljam ena in isti gib, iskre mi silijo v oči, da me te pečejo in skelijo. V meni vre mešanica jeze in obupa. Jezen sem, ker vem, da bi lahko storil več v življenju, a obupan, saj se zavedam, da bo tako ostalo. To potlačim vase in nadaljujem z delom. Delam in delam, 9 ur mine in čas je za malico. Stopim na sončno svetlobo, a oči niso privajene, zato me zaskelijo. Z roko pred očmi se odpravim k bližnji krčmi. Pozdravim nekoga, čigar obraz mi je znan, ime pa ne. Iz izmučenosti se zlekнем na stol. Roke, noge me skelijo, okoli mene pa železo in iskre poplesujejo kakor kaplje v dežju. Najem se, z muko pobrem in se odpravim nazaj v delavnico. Spet ista zgodba, znova in znova. Nestrpno gledam na uro, da odbije osem in se lahko rešim tega železnega zapora.

Končno je konec, vendar konca ni. Z jezo in žalostjo, ki ji botruje misel, da bo naslednji dan enak, se zlekнем v posteljo. Zaspim, kakor hitro zaprem oči. Sanjam o železu.

Gašper Waldhütter, 9. razred

Moje doživetje

Doživetja so lahko lepa, močna, polna čustev in pričakovanj. Takšna je tudi moja zgodba. Bilo mi je 9 let, čisto običajen dan, pravzaprav je bil za moje starše dela prost dan, mi smo pa v šoli imeli prav poseben dogodek. Nekateri bi temu rekli prava muka, ampak meni, ki mi je bila astronomija že pri tistih letih pri srcu, se mi je to zdelo kot sonce sredi noči. Res je, da so ocenjevali naše sodelovanje in znanje, veste, kako so nekateri otroci pri takih letih. Ničesar ne jemljejo resno, mislijo si, da je to še en brezvezen in „glup“ (kot bi temu sami rekli) šolski dan. Za konec astronomskega dneva sem dobil priznanje za največje zanimanje. Sliši se res kar žalostno, meni pa je bilo to tako, kot da bi v tistem trenutku zmagal na olimpijadi. Od veselja sem kar skakal domov, dokler nisem videl rdečih

PRIPOVEDUJ MI ...

sledi na vratih. Stopil sem noter, zagledal polovičen, s krvjo pordečen očetov obraz in verjetno obledel. Vem edino, da sem začutil najhujše občutke. Nisem nehal padati, počutil sem se, kot da bi se mi srce razlilo po telesu. Videl sem pravi pekel od blizu. Zbudil sem se v bolnici in so mi povedali, da sem doživel šok ter mi sporočili slabo novico.

Nino Ornik, 9. razred

Literarni natečaj

Na natečaj *V oblakih domišljije*, razpisanem septembra 2016, so bili učenci od 4. do 9. razreda osnovne šole povabljeni h kreativnemu pisanju zgodb pod vodstvom učiteljev mentorjev. Slovenski ilustratorji so v ta namen prispevali 25 ilustracij kot osnove za nastanek zgodb.

<https://goo.gl/tuhN99>

Naloga učencev je bila, da izberejo poljubno (le eno) izmed 25 predlaganih ilustracij in pod mentorstvom učitelja k njej napišejo kratek domišljjski spis oz. zgodbo.

K sodelovanju na natečaju se je prijavilo več kot 400 mentorjev, ki so prispevali 1250 zgodb učencev.

25 najboljših del je bilo objavljenih v jubilejni knjigi *V oblakih domišljije*. Celotni izkupiček od prodaje te knjige bo namenjen Kliničnemu oddelku za otroško kirurgijo in intenzivno terapijo UKC Ljubljana za nakup ultrazvočne naprave.

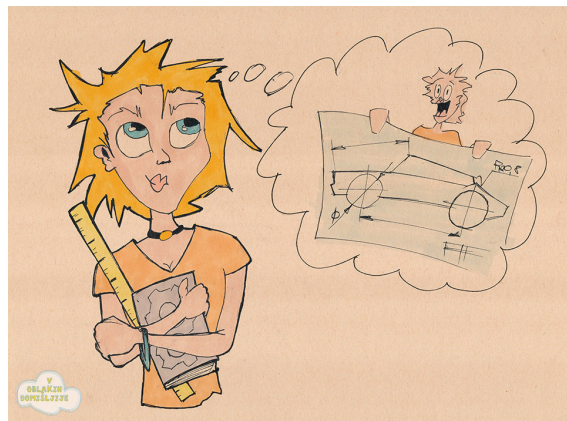
Nagrajenka naše šole je bila Laura Škamlec iz 6. razreda, njena zgodba *Inovativno dekle* je bila izbrana med 25 najboljših del. Učenki iskrene čestitke.

Mentorica: Mateja Nudl

Inovativno dekle

V nekem mestu je živelo dekle po imenu Anja. Imela je modre oči in dolge ravne rjavo-rdečkaste lase. Imela je mlajšega brata Aljaža, ki ga je imela zelo rada in veliko časa sta se skupaj igrala z Aljaževimi avtomobilčki. Anja je zelo rada imela avtomobilčke, zato ji je mama kupovala vedno nove slikanice in knjige. Rada je opazovala očka pri delu, ko je popravljal stare avtomobile.

Anja je rastla in rastla in ko je bila že velika, je odšla v šolo. Kmalu je pozabila na slikanice in knjige. Tako so minevala leta in Anja je dopolnila 14 let.

Ilustracija: Aljaž Kršljin

Nekega popoldneva se je s prijateljico sprehajala po mestu in se ustavila pred veliko tablo, na kateri je pisalo, da prirejajo tekmovanje v izdelavi najboljšega motornega vozila. Takoj je odhitela povedat staršem, ki so ji dovolili, da sodeluje. Na tekmovanje se je dobro pripravila. Prišel je dan tekmovanja ... Anji so se tresle noge in že je nestrpno čakala na začetek tekmovanja. Starši in bratec Aljaž so jo prišli spodbujati in navijati zanjo. Začelo se je. Vsak je dobil material in nekaj pripomočkov. Časa so imeli 2 dni. Anja se je lotila skice in ko so končali, jo je za naslednji dan shranila v šolsko omarico. Z Anjo je tekmoval tudi njen sošolec, ki je včasih rad malo ponagajal. Izdelava mu ni šla dobro od rok, zato se je ponoči pritihtopil do Anjine omarice, vzel njeno skico in vanjo položil svojo ter hitro odšel. Naslednji dan je Anja pogledala v omarico in našla drugačno skico. Ni vedela, kaj naj naredi. Časa za novo skico ni bilo, zato je morala narediti avtomobil po napačni skici. Čas se je iztekel. Vsak je naredil drugačen izdelek, razen Anjin sošolec, ki je imel narejen avto po Anjini prvotni skici. Anja je bila besna. Stroga žirija in sodniki so ocenili izdelke in najbolj jih je navdušil avto Anjinega sošolca. Tik preden so mu podelili medaljo, je prišla starka, ki živi blizu šole, in povedala: »Ponoči, ko nisem mogla spati, sem videla fanta, ki je tekel v šolo in iz nje je prinesel neko skico. Bil je podoben temu fantu, ki stoji tukaj.«

Sodniki so ga izključili s tekmovanja in za zmagovalko razglasili Anjo.

Anja je odšla na podelitev priznanj na srečanje izumiteljev z vsega sveta. Tedaj je k njej pristopil menedžer za vzhodnoevropske države in jo povabil v svoje podjetje, da bi izdelovala skice za nove modele avtomobilov.

Starši so bili ponosni na Anjo, njej pa se je uresničila želja. Ko je odrasla, je izumila hover rolko, ki je zdaj prava uspešnica.

Laura Škamlec, 6. razred

LITERARNI NATEČAJ ŽUPANČIČEVA FRULICA

27. Župančičeva frulica je potekala 12. 6. 2017 v Črnomlju. Že drugič zapored se je učenka naše šole, Lucija Zemljič, uvrstila med pet najboljših osnovnošolskih pesnikov.

Letos je na tekmovanju sodelovalo 90 šol, 176 učencev. Priporočena tematika pesmi je bila Državljanstvo sveta.

Lucija je tokratno komisijo, ki so jo sestavljali Janko Lozar, dr. filozofije in univ. dipl. prevajalec, Veronika Dintinjana, pesnica in prevajalka, Igor Divjak, dr. ameriških študij, literarni kritik in prevajalec, navdušila s pesmima Jaz in Mehičan.

O njenih poslanih pesmih je strokovna komisija zapisala:

Njene pesmi so na prvi pogled preproste, v nekaj črtah zarisane podobe iz konkretnega političnega sveta. V sebi skrivajo drobne paradokse in neresničnosti, zaradi česar je ontološka struktura njenih pesmi kompleksna. Morda na ta način sporoča, da je zapletena tudi narava resničnosti, v kateri živimo, da vse ni tako, kot se zdi, podobam iz medijskega sveta ne gre vedno verjeti. Za objektivnejšo predstavo o svetu je nujna kritična distanca, s tem pa se tudi človekova identiteta razodeva kot večplastna in globinska.

Lucija, iskrene čestitke! Vsi ti želimo še veliko pesniškega navdiha tudi v srednji šoli!

Mentorica: Aleksandra Lorbek

Mehičan

Podpisan list papirja s ponarejenim potnim listom,

ki se je znašel zraven vložkov, šminke in denarja.

Se sprehajam čez mejo in za njo.

Kakšno naključje,

da me ne preganjajo,

ker potujem iz Mehike v ZDA.

Novinarstvo

Je pomembno, če sem Afričan?

Je pomembno, če sem Evropejec?

Je sploh pomembno, kdo sem?

Sem nihče in nihče nima ničesar ...

Sliši se neumno, sem pač prišel z drugega planeta in bežim pred vsemi ...

Še posebej pred ljudmi s škatlami na ramenih

in s tako neprijaznimi lučkami,

ki te več, kot pa samo oslepijo.

In ti ljudje, ki kričijo na tebe v stotih različnih jezikih,

pa tako ali tako ...

Sem oslepljena z lučkami iz škatle.

Veliko ljudi je podobnih meni.

Nekateri imajo neke palčke v ustih

in iz njih se kadi.

Množica ljudi ima isto kadečo se palčko,

ta kroži po njihovem krogu.

Zgleda zelo nehigiensko.

Nekateri ljudje se zanalašč

poslavlajo in tako pozirajo

pred temi svetlečimi škatlami.

Mogoče pa sem le edina med množico ljudi.

Sem edina, ki stojim s premočenimi

čevlji sredi luže.

Moj list papirja, z mojim podpisom

Podpisan list papirja

z mojim imenom, priimkom, rojstvom

in podčrtano ime moje domovine

oziroma prostora, od kod prihajam.

Neumnost.

Kaj ta list papirja pomeni?

Kdo sem jaz?

Slišala sem govorjenje za mojim hrbtom.

Nisem gluha.

To pomeni, da ne bom šla tja,

samo ker me ostali več nočejo.

Sem sama,

sem sama z množico ljudi okrog mene.

Sem sama,

hodim sama.

Sem sama z razlogom.

Nočem jih na svoji poti.

Jaz jih nočem ...

Kljub mojemu podpisanemu listu.

Grem tja, kamor sama hočem,

ker njihovega kraja nočem.

Jaz

Spotikanje ob lastne noge

mi dela preglavice.

Sem na begu z izposojenim imenom.

Prišla sem čez veliko mej

in veliko državljanstev

se mi je nabralo po vseh teh letih.

A sem še zmeraj ista oseba,

pod različno obleko.

Lucija Zemljič, 9. razred

Gašper Marguč

<https://goo.gl/jSkqgV>

Gašper Marguč se je rodil 20. avgusta 1990. Star je 26 let. Izhaja iz rokometu zapisane družine. Uspešen rokometas je tudi njegov mlajši brat Gal, ki je prav tako levičar in igra na istem položaju. Ker igrata za različna kluba, se dogaja, da se srečujeta na tekmah kot sovražnika.

Do leta 2014 je Gašper Marguč igral pri RK Celje Pivovarna Laško. V sezoni 2012–13 se je vrnil v ligo prvakov in tam na dvanajstih srečanjih dosegel kar 72 zadetkov in bil s tem najboljši strelec svojega kluba. Po letu 2014 pa je odšel v madžarski klub, ki velja za eno najmočnejših ekip. Veselil se je osvojitve naslova madžarskih prvakov in tudi lige SEHA. Medtem je v ligi prvakov prišel med štiri najboljše klube. Leta 2010 je bil v postavi mladinske ekipe v starostni kategoriji do 20 let, ki je na mladinskem evropskem prvenstvu zasedla 3. mesto in osvojila bronasto medaljo.

Za Slovenijo je prvič zaigral 27. oktobra 2010 v Celju na tekmi proti Portugalski. Zatem je na svojem velikem tekmovanju zaigral na EP 2012, ko je bil med rezervisti za ekipo, ki je bila uvrščena na 6. mesto. Zatem je zaigral na SP 2013, ko so bili na 4. mestu, s čimer so dosegli dotedanji največji uspeh. Novembra 2016 se je ponovno vrnil v selekcijo.

Blažka Grabušnik, 8. razred

Peter Kauzer

Peter Kauzer se je rodil 8. septembra 1983 v Hra-
stniku. Peter je slovenski kajakaš na divjih vodah.

Kauzer je za Slovenijo nastopil na poletnih olimpijskih igrah v Pekingu, kjer je v kvalifikacijah v slalomu zmagal. V polfinalu je do polovice proge vodil z veliko prednostjo, nato pa po hudi napaki v spodnjem delu proge osvojil šele 13. mesto in se ni uvrstil v finale.

<http://goo.gl/cCHSCI>

Na svetovnem prvenstvu leta 2006 je osvojil osmo mesto, na evropskem prvenstvu 2008 pa peto. Svetovni prvak je postal leta 2009 z zmago na tekmi v La Seu d'Urgellu (Španija). Bil je tudi član slovenske ekipe, ki je na svetovnem prvenstvu leta 2005 osvojila bronasto medaljo, bila leta 2007 peta in leta 2008 četrta. Na evropskem prvenstvu 2010 je postal evropski prvak. Na svetovnem prvenstvu v Bratislavi avgusta 2011 pa je že drugič postal svetovni prvak, pred rojakom Juretom Megličem.

Leta 2011 je bil razglašen za slovenskega športnika leta.

Na svojem tretjem olimpijskem nastopu v Rio 2016 si je priboril srebrno olimpijsko medaljo. Prehitel ga je le Britanec Joseph Clarke. Razlika med njima je bila 17 stotink.

Vse skupaj ima 7 zlatih medalj, 3 srebrne in 2 bronaste.

Eva Konrad, 8. razred

Tina Trstenjak

<https://goo.gl/NZU7nV>

Tina Trstenjak se je rodila 24. avgusta 1990 v Celju.

Prvi mednarodni uspeh je dosegla leta 2013, ko je na evropskem prvenstvu osvojila bronasto medaljo v svoji kategoriji do 63 kg. Leto kasneje je osvojila naslov evropske podprvakinje in bronasto medaljo na svetovnem prvenstvu. Leta 2015 je osvojila srebrno

NAŠI ŠPORTNIKI

medaljo na evropskih igrah in kot prva slovenska judoistka naslov svetovne prvakinja, leta 2016 je postala evropska prvakinja. Tina Trstenjak je v Rio na poletnih olimpijskih igrah 2016 osvojila zlato olimpijsko medaljo. V finalu kategorije do 63 kg je z iponom premagala Francozinjo Crarisso Agbegneonu.

3. decembra 2016 je na tekmi svetovnega pokala za veliko nagrado Japonske v Tokiu osvojila bronasto medaljo. Do nje je prišla, ko je v četrtfinalu storila napako in izgubila dvoboj, je pa nato zmagala v naslednjih dveh bojih in si priborila bron.

Skupaj ima tri zlate medalje, 2 srebrni ter 2 bronasti medalji.

Izbrana je bila tudi za slovensko športnico leta 2016.

Rebeka Muhič, 8. razred

Jure Košir

Jure Košir je slovenski alpski smučar in raper. Rodil se je 24. aprila 1972 v Jesenicah.

Svoj prvi mednarodni uspeh je dosegel na mladinskem svetovnem prvenstvu na norveškem Hemsdalu. Tukaj je leta 1991 postal mladinski svetovni prvak v superveleslalomu.

Hitro je napredoval v slalomu. Svoj prvi vrhunec je dosegel v sezoni 1993/94, ko je dosegel sploh prvo smučarsko zmago za reprezentanco samostojne Slovenije. Na olimpijskih igrah v Lillehammerju je osvojil bronasto medaljo in bil tretji v slalomski razvrstitvi svetovnega pokala. Uspešen je bil tudi v naslednji sezoni svetovnega pokala.

Naslednjih nekaj sezon je bil tik pod svetovnim vrhom. Njegova bogata tekmovalna kariera se je zaključila s koncem sezone 2005/2006. Poleg treh zmag je sedemnajstkrat stopil na zmagovalne stopničke – petnajstkrat v slalomu in dvakrat v veleslalomu.

Še v času smučarske kariere se je podal tudi v glasbene vode in posnel nekaj raperskih skladb. Bil je član skupin Košir's rap team in Pasji Kartel.

Nika Gamser, 8. razred

Narodno zabavna glasba

<https://goo.gl/AMd4PD>

Narodno zabavna glasba je glasbena zvrst, za katero so značilne ljudsko obarvane pesmi. Razširjena je predvsem v Sloveniji, Avstriji, Švici in Nemčiji, pa tudi na Češkem in v Italiji. Pri nas je znana in razširjena še najbolj po zaslugi številnih narodno zabavnih ansamblov. Tovrstna glasba je pogosto prisotna na veselicah, porokah, njej pa je posvečenih tudi kar nekaj festivalov in tekmovanj. Nekateri ji slabšalno pravijo »goveja muska« ali kar »govedna«, to pa zato, ker bi jo naj poslušali pri nedeljskem kosilu.

Narodno zabavna glasba se je razvila iz ljudske glasbe, s čimer je mišljeno godčevsko igranje in ljudsko petje. Njeni začetki segajo v 19. stoletje, ko se je z izumom in pojavom diatonične harmonike hitro razmahnila. Predvsem po 2. svetovni vojni je število ansamblov začelo skokovito naraščati. Sprva so bili ansambli amaterski, šele kasneje tudi profesionalni. Za največjega glasbenika narodno zabavne glasbe pri nas in v svetu velja Slavko Avsenik.

Znani ansambli so:

- * ansambel Saša Avsenika
- * ansambel Modrijani
- * ansambel Smeh
- * ansambel Spev
- * ansambel Unikat
- * Poskočni muzikanti
- * ansambel Jureta Zajca
- * ansambel Stil

Ansambel Modrijani

Začetek delovanja ansambla Modrijani sega v leto 2000. Rok in Blaž Švab sta že prej igrala in prepevala v raznih otroških ansamblih ali posamezno. Franjo in Peter Oset pa sta igrala v zabavnem bendu, kjer so igrali rock glasbo. Potrebni je bilo nekaj naključnih srečanj, poznanstva so kmalu prerasla v prijateljstvo in nastal je nov ansambel, ki ga sestavljajo bratranca Švab in brata Oset.

Širšemu občinstvu so se prvič predstavili v Dobju

pri Planini, kjer se za glasove strokovne komisije in občinstva potegujejo mladi talenti in skupine. Bili so na sedmem mestu od tridesetih skupin in ansamblov, nad svojim uspehom so bili navdušeni. Igrali so pesem Mladih Dolenjcev Nocoj je druga rekla mi. Pri vajah jim je velikokrat pomagal gospod Klavžar.

Prva zgoščanka in kasetna se je imenovala Daleč je dom, izšla je v založbi Zlati zvoki.

Vsako leto naštejejo do 200 nastopov, zato si želijo da se številk v naslednjih letih ne bi zmanjšala.

Viri:

- * <https://goo.gl/Jp3TJG>,
- * <https://goo.gl/JYiLny>,
- * <https://goo.gl/UahcQa>.

Rebeka Muhič, 8. razred

Rock

<https://goo.gl/531MUE>

Mnogi ljudje ne poznajo rock glasbe. Zato sem se tudi odločila, da vam jo prikažem v drugačni luči, kot jo mnogi vidite. Tudi sama zelo rada poslušam rock glasbo. Najraje imam skupine, kot so The Beatles, AC DC, Nirvana, Guns N' Roses, pa tudi slovenske skupine, npr. Siddharta.

Rock je popularna zvrst glasbe, ki ji ne moremo točno določiti nastanka. Začela se je približno v petdesetih, ko so se združile različne zvrsti glasbe – rythem in blues, jazz, folk in country glasba.

Prvi začetki so bili, ko so belci začeli oponašati petje in igranje črncev. Ta glasba je začela pridobivati vedno bolj uporniško in neposlušno podobo, govorili so, da je to glasba upornikov in razgrajačev. Zgodnji rokerji so bili Chuck Berry, Elvis Presley in Bill Halley. V sredini petdesetih se je začela rock glasba bolje razvijati preko radia. Najbolj se je razvila s prihodom skupine The Beatles. Po njihovem slovesu so se začele razvijati tudi druge rock skupine, npr. The Rolling Stones. Prva ženska predstavnica rocka je bila Janis Joplin.

Kaj je sploh rock glasba? V teoriji je to glasbena zvrst, pri kateri se uporablja vokal, električne kitare in močno poudarjen ritem. V nekaterih podzvrsteh se uporabljata tudi klavir in sintetizator. Pihala in tro-

bila pa niso več tako priljubljena, z izjemo saksofona pri bluesu. Rock je notranje doživljanje glasbenikov, izražanje njihovih čustev, kritiziranje sveta ali pa le pisanje iz samega veselja.

Rock delimo na več zvrsti: alternativni rock, hard rock, metal, glam rock in psihedelični rock. Za alternativni rock so značilne pesmi polne trpljenja, ki so posledica najstnikov v tistem času. Sem prištevamo skupine, kot so naprimer Nickelback. Hard rocka ne smemo zamenjevati z metalom. Razvil se je iz t. i. garažnega in psihedeličnega rocka. Zelo znana skupina hard rocka je AC/DC. Veliko pozornosti so namenili kitaristom in vpadajočemu vokalu. Metal se je razvil iz hard rocka, od drugih zvrsti pa ga ločimo po težkem zvoku kitar in bobnov. Metal torej poseže v skrajnosti in glasnost. Za glam rock je značilno pretiravanje v oblačilih, glasbi in inštrumentih. Skratka, pretirava z vsemi mogočimi zadevami. Znana skupina je Bon Jovi. Psihedelični rock pa je rock, ki je nastal pod vplivom drog. Prva je uporabila to zvrst skupina 13th Floor Elevators.

<https://goo.gl/CRxh6c>

Rockerji so se imeli za svobodne umetnike. Želeli so, da bi med ljudmi zavladal mir, da bi ljudje videli smisel v življenju in bi ga znali izkoristiti na pravi način. Prizadevali so si za skromnost, kar pojasni nemogoče življenjske razmere, v katerih so živeli. Ker so tako želeli uživati življenje v polni meri, so se nekateri drogirali, veliko pili ... Tako jih je veliko končalo z zgodnjo smrtjo.

V Sloveniji je prišla v ospredje punk rock glasba. Kasneje pa so v ospredje prišle skupine, kot so Sidart-ha, Big Foot Mama, Tabu ... Nekateri menijo, da rock v Sloveniji tone v pozabo, saj je dandanes za nekatere pomemben le zaslužek. Dejstvo pa je, da je v Sloveniji še veliko pravih rock skupin, vendar jih je treba le opaziti.

V eni anketi so povprašali tudi 40 mladostnikov, ki so bili stari med 14 in 19 let, katero zvrst glasbe najraje poslušajo. Rock je pristal na drugem mestu, medtem ko je prvo mesto zasedla pop glasba.

Viri:

- * <https://goo.gl/fRH5P6>,
- * <https://goo.gl/6T9oQn>.

Nika Gamser, 8. razred

Pop glasba

<https://goo.gl/vYT2lw>

Pop je glasbena zvrst, ki se je razvila v ZDA in kasneje prišla v Evropo in po celem svetu. Pop glasba lahko vključuje elemente rocka, hip hopa, plesne glasbe, R&B, jazza, elektronske glasbe in druge zvrsti. Ime je dobila iz popularne glasbe na kratko pop. Poznamo dve smeri pop glasbe, ki sta pop rock in elektro pop, ki sta danes vse bolj priljubljeni. Poslušajo jo predvsem mladi. Pop glasba je po navadi takšna, da si jo hitro zapomnimo in nam pride hitro v uho, s tem namenom, da bi si jo še zelo dolgo prepevali in jo poslušali na YouTube. Večinoma je v angleškem jeziku, najdemo pa jo tudi v ostalih jezikih.

Znani izvajalci pop glasbe:

- * Justin Bieber
- * Calvin Harris
- * Alan Walker
- * Shawn Mendes
- * Bruno Mars
- * Charlie Puth
- * James Arthur
- * Jonas Blue

Znane izvajalke pop glasbe:

- * Lady Gaga
- * Alessia Cara
- * Ariana Grande
- * Rihanna
- * Selena Gomez
- * Anne-Marie
- * Sia
- * Zara Larsson
- * Shakira
- * Jenifer Lopez

Eva Konrad, 8. razred

Šrilanka

Demokratska socialistična republika Šrilanka je tropska otoška država ob jugovzhodni obali indijske podceline.

Šrilanka (izvirno Sri Lanka, nekdanji Cejlon) je pomorska država in strateško pomembna pomorska zveza med zahodno in jugovzhodno Azijo.

Lansko poletje smo z družino z letalom iz Zagreba leteli v Doho in iz Dohe na Šrilanko. Ko smo prišli na letališče v Zagrebu, smo se morali prijavit na seznam potnikov in oddali našo prtljago. Ko je prišel čas za naš let, smo morali oddati našo osebno prtljago v pregled in morali smo iti skozi osebni pregled. Ko smo to naredili, smo se z malim avtobusom odpeljali do letala. Let je bil miren in vreme je bilo lepo. Prvi let je trajal okoli pet ur. Ko smo prispeli na letališče v Dohi, smo morali ves postopek še enkrat ponoviti in počakati uro do našega naslednjega leta, ki je trajal okoli štiri ure. Ko smo končno prišli na Šrilanko, smo poiskali našo prtljago in poiskali prevoz, ki nas je pripeljal v naš prvi apartma. Na Šrilanki so ljudje temne polti in so zelo prijazni. Veliko prebivalcev tam govori angleško, tako smo se zlahka sporazumevali. Tam je hrana pekoča, ampak imajo tudi evropsko hrano. Najbolj pogosta pijača, ki smo jo pili, je bila voda ali sadni sokovi. Prevažali smo se z avtobusom, vlakom in prevoznim sredstvo, ki je malo podoben avtomobilu, le da je manjši in ima tri kolesa.

Najbolj mi je v spominu ostalo morje in jahanje ter umivanje slonov. Na morju smo ostali pet dni. Tam so plaže peščene in morje valovito.

Ko sta dva tedna minila, smo odleteli nazaj na letališče v Dohi, kjer smo čakali osemnajst ur naše letalo, ki nas je odpeljalo nazaj v Zagreb.

Taja Murko, 6. razred

Fantastično potovanje s Fantasio

S starši smo se lani odpravili s križarko MSC Fantasia. Ladja je bila ogromna. Dolga je 334 m, ima 8 nadstropij, bazene, kino, gledališče, veliko restavracij. Ima celo igrišča za nogomet, tenis in squash. Z bratom sva naštela kar 25 dvigal. Mama se je zadnji dan na poti med našo sobo celo izgubila.

Potovanje smo začeli v Italiji, v Genovi, kamor smo se odpeljali sami. V 12 dneh smo si ogledali Rim, v Grčiji Olimpijo, Atene, otoka Rodos in Kreto. Bili smo v Izraelu, v mestih Haifa, Tel Aviv in Jeruzalem ter v Betlehemu v Palestini. Vsi kraji so bili zelo zanimivi. Ko so nam vodiči razlagali zgodovino, sem se veliko stvari spomnil iz šole.

Najbolj mi je bil všeč Rodos. Starinsko mesto, obdano z dolgim, visokim obzidjem. Tam so še vedno srednjeveški topovi in krogle.

V Rimu sem se čudil vsem vodnjakom v mestu, ki so obdani z velikimi iz kamna izklesanimi kipi. Tam je veliko uličnih prodajalcev, nastopajočih in umetni-

kov. Atene imajo dolgo zgodovino. Ogledali smo si akropolo in druge templje. Jeruzalem je mesto, kjer je pomembno, katere vere si. Mesto je razdeljeno na krščanski, judovski in muslimanski del. V Betlehemu smo obiskali kraj Jezusovega rojstva.

V času, ko smo bili na ladji, se je ves čas nekaj dogajalo. Kopalni smo se, igrali razne igre, jedli in jedli, potem pa še kakšna sladica, sladoled ...

Imeli smo razne igre, tematske večere na temo Oktoberfest, White, Italian, St. Patricks day ... Vsak dan po večerji smo šli na predstavo, nato v lokale, disco ali igrati igrice v »gaming romm«.

Spoznali smo ljudi iz različnih koncev sveta. Iz Johannesburga v Afriki, iz Perth v Avstraliji, iz Irske, naš natak je bil iz Balija.

Dnevi na ladji so minili prehitro. Starša sta se odločila, da še ostanemo nekaj dni v Italiji. Z avtodomom smo se nato odpravili v mesto San Gimignano. Tam mi je bil najboljši muzej načinov mučenja ljudi.

Naslednji dan smo obiskali Piso, znameniti poševni stolp, in Firenze. Te so zvečer polne ljudi in je res lepo mesto.

Zadnji dan smo rezervirali ogled petih vasic na strmi italijanski obali. Cinque Terre, zelo tesne, pisane vasice z ozkimi ulicami in prijaznimi domačini. No, tam smo dobili tudi kazen za napačno parkiranje. Vendar se starša nista preveč jezila, saj smo preživeli nepozabno potovanje.

Vsi smo se zadovoljni, utrujeni in polni vtisov podali še na zadnjo pot. Domov. Upam, da še kdaj ponovimo, saj je še veliko krajev in stvari, ki bi jih rad videl in doživel.

Leon Gomolj, 8. razred

Športni dan (plavanje)

V torek, 22. 10. 2016, smo učenci od 6. do 9. razreda odšli v Maribor v kopališče Pristan. Zbrali smo se v jedilnici, kjer smo si vzeli svojo malico. Okoli 8.20 smo odšli izpred šole in okoli 9. ure smo prišli pred kopališče. Potrebovali smo približno 10 min, da smo se zbrali in odšli noter. Učitelji so nas prešteli in osebje nas je spustilo v garderobe. Najprej smo se seveda preoblekli v kopalke in vzeli brisače. Učenci smo naprej morali plavati 10 min. Nato pa je sledilo tekmovanje. Prvo mesto iz 6. in 7. razreda sta zasedla Eva Krel in Vojko Breznik iz 7. razreda. Prvo mesto iz 8. in 9. razreda pa sta zasedla Simon Špindler iz 8. razreda in Kamen Breznik iz 9. razreda. Po končanem tekmovanju smo imeli malico iz nahrbtnika. Po plavanju smo odšli na stadion Ljudski vrt. Videli smo naše šampione, ki so imeli trening. Gospod Mitja Berden nam je povedal vse o mariborskem nogometnem klubu. Po ogledu stadiona smo se odpeljali proti šoli. Ta dan je bil poln doživetij.

Blažka Grabušnik, 8. razred

Teden otroka

Teden otroka je seveda namenjen otrokom. V tem posebnem tednu učitelji ne ocenjujejo in dajejo manj domače na(d)loge. To in še mnogo več zanimivih stvari se dogaja, zato je vsak dan zanimiv.

Prva zanimiva stvar je zagotovo ta: za vsak razred je določen dan, za katerega odločijo, kaj bodo vsi

učenci šole jedli za malico in kosilo. Letošnja osrednja tema pa je bila prijateljstvo. V ta namen so učenci na določen dan po šolskem radiu predstavili svoja mnenja. Dekleta novinarskega krožka smo se odločile, da naredimo intervju z učenci naše šole. Ugotovile smo, da so naši medsebojni odnosi zelo prijateljski, saj imamo vsi na tej šoli prijatelje.

Na šoli je bil še prav poseben dan, ko je bila tržnica poklicev. Na ta dan nimamo navadnega pouka. Po malici smo se odpravili vsak v svoj razred na delavnico, h kateri smo se prijavi. Na primer 1. in 2. gimnazija, Srednja trgovska šola, Srednja kuharska šola, Srednja kemijska šola Ruše ... Po teh zanimivih dejavnostih je sledila predstavitev različnih srednjih šol v telovadnici naše šole. Vsaka šola je imela svojo tržnico, kjer si se lahko ustavil in povprašal, karkoli te je zanimalo o tej srednji šoli. Največ otrok se je kot po navadi zbralo pred tržnico Srednje gostinske šole Maribor, kjer so pripravljali smoothie in druge dobrote. Tržnica poklicev je namenjena otrokom, da se lahko že sedaj začnejo zanimati za svojo prihodnost in se začnejo odločati, kaj bi radi delali v življenju.

Medtem ko smo se šolarji zabavali ob raziskovanju poklicev, je 7. razred raziskoval nekaj popolnoma drugega. V Knjižnici Lenart, kjer so sodelovali v projektu Rastem s knjigo. Z gospo Marijo Šaupperl so se poglobili v knjigo pisatelja Vinka Möderndorferja Kit na plaži.

Ta poseben teden se vsakemu vtisne v spomnimo, saj je vsako leto nekaj posebnega in zanimivega.

Nika Gamser, 8. razred

Misli o prijateljstvu

Prijatelj je tisti, ki ti zaupa, ti pomaga in je do tebe iskren. Imamo lahko več pravih prijateljev. *Maja Škamlec, 6. razred*

Prijatelj je tisti, ki ti pomaga, ko ga potrebuješ. Lahko imamo več pravih prijateljev. Imam pravo prijateljico in izpolnjuje dolžnosti pravega prijatelja. *Nika Urbanič, 7. razred*

Prava prijateljica ji pomaga in je prijazna. Ima več najboljših prijateljic, ki so takšne kot morajo biti. *Aneta Kos, 2. razred*

DOGAJALO SE JE

Pravega prijatelja prepozna po laseh, po vedenju in po imenu. Imamo lahko več pravih prijateljev. Ima 2 najboljša prijatelja. **Jure Kocbek, 3. razred**

Šola v naravi (3. razred)

16. 1. 2017 ob 8. uri smo se z avtobusom odpeljali v dom Štrk. Ko smo prispeli, smo se pripravili na bivanje. Vodja doma nam je nato vse predstavil in povedal, kaj bomo počeli. Popoldne smo igrali družabne igre. Preden smo zaspali, nam je učiteljica prebrala pravljico. Ob 7. uri smo se zbudili, umili zobe in obraz ter odšli na zajtrk. Dopoldne smo imeli različne dejavnosti: tek na smučeh, različne delavnice in morali smo tudi pospravljati. Popoldan smo se z avtobusom odpeljali v Terme Ptuj. Tam smo se učili plavati za priznanje. Ob 15. uri smo imeli malico in nato naprej plavali. Po plavanju smo se z avtobusom odpeljali v dom in pojedli večerjo. Po večerji smo se uredili in učiteljica nam je spet prebrala pravljico za lahko noč. V četrtek 19. 1. smo imeli tudi pokažim, kaj znaš in disko.

Tijana Šipek, 3. razred

Ogled Čajnice Kolarič

23. 1. 2017 smo se z učenci 6. in 7. razred odpravili na Sv. Ano v Čajnico Kolarič, kjer nam je v zeliščni zemljanki, ki ji rečemo tudi čajnica, gospa Kolarič predstavila nabrana zelišča in pripravke iz njih, njihov

pomen, značilnosti in uporabo (čaji, tinkture, sirupi, mazila ...). Seznanili smo se tudi s postopki nabiranja in sušenja zelišč. Ob koncu smo se še posladkali s pečivom in čajem.

Lastnica Danica Kolarič nam je povedala: »Srednjeveška čarovniška modrost pravi, da nas pod posteljo raztreseni venci ognjiča varujejo med spanjem in nam uresničujejo sanje. Razlog, da smo si to zel izbrali za svoj simbol.

V sanjah zakonitosti narave pogosto ne veljajo. V naravi ima vsaka stvar svoj namen, tako tudi »za vsako bolezen raste rožca«, kot je rad povedal Vandotov Kosobrin.

Svoje sanje bomo lažje uresničili, če bomo zdravi, zato prisegamo na naravo in zaupamo v njene moči.

Narava nam je dala vse, kar potrebujemo. A v sožitju z njo lahko živimo le, če jo spoštujemo. Ohranimo jo čisto in ponudila nam bo darove, ki nam bodo pomagali ostati zdravi.

Zapisala: Mateja Nudl

Bralna značka (Intervju z Ljubo Jenče)

Na s soncem obsijan zadnji marčevski dan se je v kulturnem domu odvijala prireditev ob zaključku bralne značke. Osrednja gostja je bila umetnica Ljuba Jenče, ki je svoje življenje posvetila raziskovanju in zbiranju kulturnega izročila Notranjske in Slovenije. Iz pozabe je rešila in s svojim petjem obudila mnoge ljudske pesmi. Kot ambasadorica ljudskega petja je njihovo sporočilo interpretirala na mnogih nastopih po Sloveniji in po svetu, vse od dvorane OZN v New Yorku do Tibeta.

Ob tej priložnosti so urednice šolskega glasila (Eva Konrad, Blažka Grabušnik, Nika Gamser in Rebeka Muhič) z gospo Ljubo opravile intervju.

Eva: Smo učenke novinarskega krožka iz 8. zreda. Prosile bi vas za kratek intervju.

Ljuba.: Ja, izvolite.

Rebeka: Kdaj se je v vas prebudila želja, da bi zbirali ljudske pesmi?

Ljuba: Kot otrok sem rada pela seveda ljudske pesmi. Naj povem, da sem odšla v 1. razredu na avdicijo za Veseli tobogan, ampak me niso sprejeli. Amm ... V pevskem zboru sem skozi pela ljudske pesmi, vendar do svojega 23. leta nisem vedela, da ja razlika med narodnimi in ljudskimi pesmimi. V glavnem ne pišem priredb, ampak predvsem zbiram ljudske pesmi pri ljudeh, kako jih oni pojejo. Torej zelo malo priredb

sem napisala. So pa tudi. Obstaja razlika ali samo avtorsko interpretiraš ali napišeš priredbo.

Rebeka: Katera je vaša najljubša oz. najlepša pesem?

Ljuba: Ja, ko sem začela peti, sem imela zelo rada prekmurske pesmi, ker so tako srčne, mehke in tudi malo otožne, pojejo o ljubezni. Vendar potem sem vzljubila tudi dolge pripovedi, npr. o kresnicah, ki sem jo vam povedala, ker pojejo o vrednotah in se dotaknejo srca. Sicer jih je pa več 100, ki so mi ljube, kar je odvisno tudi od mojega razpoloženja.

Rebeka: Ali ste napisali tudi kakšno svojo pesem?

Ljuba: Ne.

Nika: Ali ste imeli oz. imate kakšnega vzornika, ki vam daje navdih? Kdo vas je najbolj podpiral na vaši glasbeni poti?

Ljuba: Ko sem bila v vaših letih ali pa še kasneje sem v gimnaziji srečala plošče Goombay dance. Ker so oni s kitaro priredili angleške in ameriške balade. Takrat še nisem vedela, da imamo tudi Slovenci stare pesmi in so mi bili oni vzor, da sem sploh začela peti ob kitari. No, ko sem pa začela zbirati ljudske pesmi, sem spoznala Bogdano Herman, ki je prva na Slovenskem začela prepevati slovenske balade, ki mi sicer ni vzornica, ampak sploh prvi zgled – da se lahko ljudske pesmi tudi umetniško postavijo na oder, zato jo zelo spoštujem. Morda bi kot zgled omenila še pevko Joni Mitchell.

DOGAJALO SE JE

Nika: Katera glasbena zvrst vam je najbolj pri srcu in kako gledate na druge glasbene zvrsti?

Ljoba: Pravzaprav vsaki glasbi prisluhnem, če me notranje obogati. Zelo težko prenašam razgrajško glasbo. To se mi ne zdi glasba. Glasba, ki jo pa ljudje sami izvajajo z inštrumenti in tudi pojejo, je pa lahko regi ali jazz, klasična, pomembno je, da je iskreno narejena in potem tudi prisluhnem. Redno poslušam klasično in staro glasbo.

Nika: S čim si zapolnjujete svoj prosti čas?

Ljoba: Nimam ga veliko. Se zelo trudim, da bi ga ustvarila, da lahko vsaj grem v naravo. Meni je zelo pomembno, da si v stiku z naravo, da grem na sprehod ali da vrtinarim ali kaj delam po hiši, ko si starejši, je tudi likanje hobi. Mladim je to obveza, jaz pa si ob tem spočijem glavo.

Eva: Ali tudi sami izdelujete glasbila?

Ljoba: Hmm ... Kamenčke je treba tudi sam najti, a ne? Drugače ne izdelujem glasbil, iščem pa take preproste ljudi, ki znajo narediti glasbila za preproste zvoke.

Eva: S katero barvo bi naslikali svoj značaj?

Ljoba: Modro, zeleno, rumeno

Eva: Hvala za vaš čas. Lep preostanek tega dne.

Ljoba: Tudi jaz sem vesela povabila v vaš čudovit kraj. Imam zelo dobro izkušnjo. Ste zelo prijetna šola, torej tudi učitelji z vami lepo ravna. Nasvidenje.

Jurčkovo vandranje

Naša šola je tudi letos sodelovala na regijskem tekmovanju Turizmu pomaga lastna glava. Turistični podmladek se je predstavil s turistično nalogo Jurčkovo vandranje. Vsebina govori o dvodnevni ekskurziji, katere se lahko udeležijo mladi iz vse Slovenije in preživijo dva nepozabna dneva v našem kraju ter v bližnji okolici. Vandranje se začne na trgu v Jurovskem Dolu, nadaljuje se do Vuzmove domačije, nakar se pot nadaljuje do Partinjskega gradiča, kjer so Herbesteini imeli svojo lovsko postojanko. Po zabavnem doživetju v pustolovskem parku izletniki nadaljujejo pot do Koroščeve domačije, kjer si ogledajo črno kuhinjo. Vandranje nadaljujejo do Senekovičevega gradiča, kjer izvedo zanimivo zgodbo o viničarskem življenju. Cilj našega popotovanja je, da udeleženci doživijo skrivnostni grad Hrastovec in gradič Štralek, kjer bodo izletniki skozi dramske uprizoritve in nočne sprehode spoznali zgodbo Črni križ pri Hrastovcu. Vandranje se zaključuje v Športnem parku Jurik v Jurovskem Dolu, kjer izletniki sodelujejo na prireditvi Šport Špas.

S tem turističnim produktom smo se v torek, 28. marca 2017, predstavili v Mercator centru v Mariboru, in sicer s turistično stojnico ter s predstavivitvijo

Jurčkovega vandranja. Učenci so dosegli srebrno priznanje in le za las zgrešili zlato priznanje. Zelo uspešni so bili na predstavitvi, dosegli so drugo mesto, tudi stojnica je bila ocenjena kot druga najboljša. Ponosni smo na naše učence, še posebej pa na učence, ki so gradili jedro našega uspeha, to so: Gašper Waldhüt-

DOGAJALO SE JE

ter, Nino Ornik, Gašper Mohorko, Klemen Lorber, Lucija Zemljič, Maruša Lorenčič, Karmen Breznik, Eva Konrad, Nika Gamser, Nika Ornik, Ana Šefer, Rebeka Najdenik, Rebeka Muhič in Blažka Grabušnik. Učenci Eva Konrad in Nika Ornik sta osvojili 1. mesto na zabavnem kvizu. Kviz je bil sestavljen iz vsebinskih vprašanj ostalih šol, ki so se predstavljale na turističnih stojnicah. Vsem dobitnikom priznanj iskrene čestitke in hvala za izreden trud, ki ste ga vložili v pripravo projekta.

Učenci turističnega podmladka z mentorico Mileno Kokol se iskreno zahvaljujemo za pomoč pri realizaciji turističnega produkta: gospodu hišniku Jožetu Jagru za tehnično pomoč, gospe Ančki Črnčec za čista in urejena oblačila, učiteljici Ani Šuster za pomoč pri sceni, učiteljici Aleksandri Žnuderl za prevod povzetka in učiteljici Mateji Nudl za lektoriranje turistične naloge; Kulturnemu društvu Ivan Cankar in gospodu Mirku Brezniku ter učiteljici Barbari Waldhütter za izposojajo folklornih oblačil, gospe Aleksandri Žugman za prispevek tradicionalnih pekovskih jedi, čajnici Kolarič za namaze iz bučnih semen in za moralno podporo ravnatelju Stanislavu Senekoviču.

Mentorica: Milena Kokol

Obisk Radia City

V petek, 28. aprila 2017, smo se med prvomajskimi počitnicami tri članice novinarskega krožka z učiteljico Matejo Nudl odpravile na Radio City. Tam nas je pričakal Janez Stergulc in nam razkazal radio.

Najprej smo odšli v studio, kjer se je novinarka Natalija Bratkovič pripravljala na novice. Z njo je bil

v studiu tudi Boštjan Bračič. Nekaj minut smo prisostvovali oddajanju v živo. Kasneje smo si ogledale tudi prostor, kjer poteka priprava in montaža novic, ki ne potekajo v živo. Janez Stergulc nam je razložil, da nekaj novic dobijo na strani STA, nekaj jih poiščejo sami ali pa se odpravijo na teren. Z gospodom Stergulcem smo se tudi pogovarjale o poklicu novinarja, kakšne so prednosti in slabosti.

Ob koncu nam je direktor Mišo Hölbl podaril še nalepke in kemične svinčnike radia City.

Rebeka Muhič, 8. razred

Šport špas 2017 v Jurovskem Dolu

V soboto, 20. maja 2017, je v Jurovskem Dolu v športnem parku in okolici potekala športna prireditev Šport špas – 10. dan druženja in gibanja vseh generacij. V kraju je prireditev potekala sedmo leto zapored v organizaciji OŠ in VVZ J. Hudalesa Jurovski Dol ter Občine Sv. Jurij v Slovenskih goricah. Sodelovala so društva in organizacije, družine in posamezniki iz domačega kraja ter okolice. Moto prireditve je bil: »Gibanje in jutranja telovadba«.

Po navedbah turističnega podmladka OŠ J. Hudalesa se je na letošnji prireditvi, skupaj z vsemi člani društev in ostalih organizacij, zbralo 500 udeležencev.

Program prireditve je bil zelo ustvarjalno, zabavno in pestro naravnano. Vse udeležence je nagovoril župan občine Sv. Jurij Peter Škrlec. V svojem nagovoru je poudaril pomen gibanja, zdrave prehrane in pomen vzpostavljanja medčloveških odnosov, sodelovanja in druženja različnih generacij. Skupno ogrevanje vseh

DOGAJALO SE JE

prisotnih je vodil Tadej Verbošt.

Udeleženci so izvedli dva pohoda.

Prvi pohod do Vuzmove domačije; vodil ga je ravnatelj Stanislav Senekovič. Na Vuzmovi domačiji sta se predstavila Nacek in Zefika s kratkim skečem na temo »Tako smo delali nekoč«. V prostorih domačije so bili razstavljeni vezeni prtički gospe Jožice Kurnik in učencev 5. razreda. Svoja umetniška dela je razstavljal domačin Rudi Tetičkovič. Obiskovalci so bili navdušeni nad zvoki starih citer, ki jih je iz njih spretno izvabljala Nada Svetina. Ivan Fanedl in njegov vnuk Jan sta prikazala že skoraj izkoreninjeno domačo obrt, pletenje košar. Pohodnike sta na domačiji pogostila Metka in Marjan Vuzem.

Drugi pohod je potekal po Hajnčevi poti do vaškega trga mimo gasilskega doma do učnega čebelnjaka. Pohod sta vodili vzgojiteljica Gabrijela Murko in učiteljica Martina Škrlec. Ustavili so se na vaškem trgu, kjer so se s svojimi izdelki predstavili Jožica Hladin, Župnijski Karitas in KUD Ivan Cankar. Na trgu so se učenci 1. razreda predstavili s plesno-glasbeno točko. V nadaljevanju so se pohodniki ustavili pri gasilskem domu, kjer so jim člani društva pripravili program. Pot so nadaljevali mimo Šilčeve domačije do učne-

ga čebelnjaka, kjer se je domače čebelarstvo predstavilo z njihovo dejavnostjo.

Oba pohoda sta se zaključila na šolskem športnem igrišču, kjer je vse pohodnike čakal topel obrok. Malico za udeležence so pripravili Stanko Kegl in naše šolske kuharice pod vodstvom učiteljice Majde Kolarič.

V kulturnem programu so sodelovali: otroški in mladinski pevski zbor ter folklorna skupina Šleka pac pod mentorstvom učiteljice Metke Caf in Barbare Waldhütter. Otroci vrtca so zaplesali na plesno točko Od glave do peta. Učenca Gašper Waldhütter in Marko Igrec sta popestrila program s kontrabasom in harmoniko. Pod mentorstvom učiteljice Cvetke Škrlec so se z atraktivno točko predstavile članice športno-gimnastične sekcije na šoli.

Uživali smo v prikazanih veččinah članov Judo Kluba Apolon iz Maribora, članov Ju jitsu kluba Nippon iz Lenarta. Vsi prisotni so lahko potelovali v času, ko se je predstavljal Dreamgym klub iz Lenarta.

Poleg druženja smo s pomočjo domačih društev in organizacij izvedli pestro izbiro dejavnosti. Njihove izdelke smo občudovali na stojnicah. Pripravili so jih: PGD Sv. Jurij, lovsko društvo Sv. Jurij, članice društva kmečkih gospodinj, društvo upokojencev, Čajnica

Sport špas 2017 20. maj, 2017. foto: Maksimijan(c)

Sport špas 2017 20. maj, 2017. foto: Maksimijan(c)

Sport špas 2017 20. maj, 2017. foto: Maksimijan(c)

Sport špas 2017 20. maj, 2017. foto: Maksimijan(c)

Sport špas 2017 20. maj, 2017. foto: Maksimijan(c)

Sport špas 2017 20. maj, 2017. foto: Maksimijan(c)

Sport špas 2017 20. maj, 2017. foto: Maksimijan(c)

Sport špas 2017 20. maj, 2017. foto: Maksimijan(c)

Sport špas 2017 20. maj, 2017. foto: Maksimijan(c)

DOGAJALO SE JE

Kolarič iz Sv. Ane. S svojimi izdelki in animacijami so nas navdušili učenci Turističnega pomladka OŠ Sv. Jurij. Ustvarjalne izdelke so razstavljali tudi učenci razrednega pouka. V okviru Zdravstvenega doma Lenart so si lahko udeleženci izmerili krvni tlak in nivo holesterola, Jure Breznik pa je prikazal uporabo defibrilatorja.

Podelili smo priznanja in nagrade najmlajšemu udeležencu, najstarejšemu udeležencu in najštevilčnejši družini. Diplome je prispeval organizator vse-slovenske akcije Šport špas MEDIA ŠPORT. Praktična darila so kot donatorji prispevali: Občina Sv. Jurij in sponzorji. Diplomo in darilo za najmlajšega udeleženca je prejel Jaka Breznik. Najstarejši udeleženec prireditve je bil Oto Škrlec, najštevilčnejša družina je bila družina Lorber iz Gasteraja, ki je štela 8 članov.

Naše veselo druženje, ki ga je posnela RTV SLO na čelu s snemalcem oddaj Šport špas Mihom Juvanom, smo zaključili ob 12.30. Snemanje Šport špasa je omogočila Občina Sv. Jurij v Slovenskih goricah.

Vsi udeleženci so ob odhodu prejeli spominčke, ki so jih izdelale vzgojiteljice našega vrtca.

Prireditve je obiskalo okrog 500 udeležencev.

Prireditve je to leto podprlo enajst donatorjev,

vsa društva in organizacije v kraju ter izven kraja, nekaj družin ter fizičnih oseb. Koordinacijski odbor, ki je deloval v zasedbi Majde Kolarič, Ane Šuster Kraner, Stanislava Senekoviča, Gabrijele Murko, Milene Kokol in Cvetke Škrlec, je bil z realizacijo prireditve zelo zadovoljen. Še bolj zadovoljni so bili ostali udeleženci prireditve Šport špasa, ki jim je ta dan ostal v izjemno lepem spominu. Ob tej priložnosti je potrebno zapisati, da še venomer velja geslo V slogi je moč, saj so se številne generacije povezale med seboj, se predstavile in mlajšim generacijam dale vedeti, kje so korenine in sadovi naših občanov. V veselje nam je bilo, da je ves kraj pokazal to neizmerno solidarnost in prispeval k nepozabnemu druženju. Koordinacijski odbor se iskreno zahvaljuje učiteljici športa Cvetki Škrlec za odlično vodenje pri pripravi vseh prireditev Šport špasa. Obenem pa se zahvaljujemo vsem posameznikom, organizacijam in društvom za prispevek k odlični organizaciji te prireditve. In na snidenje v naslednjem letu.

Koordinacijski odbor z vodjo gospo Cvetko Škrlec

Šport špas 2017 20. maj, 2017 foto: Maksimilijan(c)

Šport špas 2017 20. maj, 2017 foto: Maksimilijan(c)

Šport špas 2017 20. maj, 2017 foto: Maksimilijan(c)

Šport špas 2017 20. maj, 2017 foto: Maksimilijan(c)

Ekскурzija na Notranjsko

V sredo, 24. maja 2017, smo se šestošolci in osmošolci odpravili v smeri Notranjske. Po poti smo polni radovednosti opazovali pokrajino. Domen Sulcer in Rebeka Muhič sta predstavila Celjsko in Ljubljansko kotlino. Naš prvi postanek je bila Vrhnika, kjer smo si ogledali domačijo slovenskega pisatelja Ivana Cankarja. Preko vodičke smo slišali in videli veliko zanimivosti iz življenja na prelomu iz 19. v 20. stoletje. Učenci so spoznali življenje in delo pisatelja ter se povzpeli na točko, ki jo je Cankar velikokrat obiskoval, to je cerkev Sv. Trojice, kjer je bil odličen razgled po Vrhniki in okolici. O sami Vrhniki in razvoju mesta nam je povedal tudi Rene Farazin.

Pot nas je vodila skozi Ljubljansko barje do Postojne. Že na parkirišču nam je dalo vedeti, da je Postojnska jama ena največjih znamenitosti Slovenije, saj se je trlo turistov, predvsem iz Južne Koreje in ostale Vzhodne Azije. Po kosilu smo se z vlakom odpravili v podzemlje. Fantastičen preplet rogov, galerij in dvoran, pestrost kraških pojavov in prek 150 podzemnih živalskih vrst so razlogi zaradi katerih smo uživali v sami jami. Čudo, kar je ustvarila narava, smo ob poti razmišljali in bili začudeni nad lepotami jame. Potem ko si je reka Pivka utrla pot v podzemlje, je v dveh milijonih let postopoma zniževala svojo strugo in tako ustvarjala različna nadstropja jame. Voda, ki je pronicala skozi zakraselo površje, je v suhih rovih skozi tisočletja, kapljico za kapljico odlagala kalcit iz raztopljenega apnenca. Ustvarjala je edinstvene kapniške oblike – stalaktite, stalagmite, bisere, zavese, cevčice ... Stalna temperatura v notranjosti jame je bila še pred nekaj leti približno 8 °C, danes pa se giblje med 8 in 10 °C, kar je posledica globalnih klimatskih sprememb. Največja globina jame je 115 m.

Ogledali smo si Expo razstavo. To je največji interaktivni razstveni paviljon o Krasu in kraških pojavih na svetu, narejen je bil posebno za šolske skupine, kjer smo spoznali delovanje krasa ter zgodovino in nastanek Postojnske jame. Center razstave je interaktivna maketa krasa, na katero se projicira kamnine, vodotoke, gibanje podzemnih voda, jame na krasu ... Poleg tega sta v ceno vključeni še dve dodatni razstavi (metulji sveta – zbirka metuljev iz celega sveta in razstava

življenje skozi milijardo let, kjer učenci spoznajo razvoj življenja na zemlji od nastanka do prihoda človeka. (živali, rastline razvoj človeka ...)

Zadnji postanek je bil mogočen Predjamski grad. Visoko v steni, le 9 km oddaljen od Postojnske jame stoji Predjamski grad. Slikovit, mogočen, izzivalen, skrivnosten in neosvoljiv visoko v skali kraljuje že dobrih 800 let. V Guinnessovo knjigo rekordov je vpisan kot največji jamski grad na svetu.

Predjamski grad je s svojo 123 metrov visoko lego v skalni steni in skrivnostnimi podzemnimi rovi res nekaj posebnega. Navduši nas prepletenost naravne jame in zidovja, ki je delo človeških rok. Tako dobro sta oba dela povezana, da je včasih težko videti, kje se eden konča in drugi začne.

Predjamski grad je bil v preteklosti prizorišče snemanja številnih dokumentarnih znanstvenih in tudi igranih filmov. Tako je pred nekaj leti v Predjamskem gradu ekipa Discovery Channel-a iskala morebitna nepojasnjena dogajanja in v svoje kamere ter mikrofone ujela marsikaj tistega, kar ni bilo mogoče povsem jasno določiti. Leta 1986 pa je bil v Predjamskem gradu sneman film Božji oklep z Jackie Chanom v glavni vlogi.

Grad ponuja edinstven vpogled v gradbene tehnike in iznajdljivost srednjeveških ljudi, ki so iskali varno zatočišče tik ob vhodu v jamo. Med obleganjem v petnajstem stoletju je grad ponudil pribežališče njegovemu najslavnejšemu in tudi najzloglasnejšemu lastniku – Erazmu Predjamskemu. Privlačna in navdihujoča legenda o pogumnem roparskem vitezu Erazmu, ki je ostal nepremagan, dokler ga ni izdal eden njegovih služabnikov, še vedno živi v ljudskem izročilu. Hrabri vitez se je namreč v svojem varnem gradu brez večjih težav več kot leto dni upiral oblegovalcem. Fante je navdušila tudi razstava oklepov in viteškega življenja.

Pred prihodom v Jurovski Dol smo se ustavili še na sladoledu v Lenartu. Preživeli smo lep dan in si pridobili veliko novih informacij in videnj.

Zapisala: Milena Kokol

Letos se od nas poslavlja še ena generacija devetošolcev. Pred slovesom so še opisali drug drugega.

Domen odlično igra klavir,
zato sta v njegovem srcu toplina in mir.
Lahko bi šel na oblikovalno, saj na modo se spozna,

a raje gre na predšolsko, saj otroke rad ima.
Ženska družba Domnu prija,
a če pride do prepira, fante z glavo v zid nabija.

Maruša stroga naša je razredna glava,
čeprav nas ob prostem času rada pozabava.
V gostilni dela cele noči,
zato večino dneva prespi.
Delo to jo veseli zelo,
zato gastronomski tehnik postala bo.

Adrijana rada vsakega fanta pogleda,
zato je v njeni glavi prava zmeda.
Pri jezikih konkurence ne bo imela,
zato na turistični ne bo trpela.

Sanja je mala oseba s srcem odeta,
ki se v šoli potepa kot miška napeta.
Na fantovskih tekmah redni gost je postala,
zato navijanje za njo ni šala.
Zgodovina ji je tuja vsa,
zato svetovne vojne ne pozna.
Ker na banki rada bi pristala,
se na trgovsko bo podala.

Klemen rad nogomet igra,
zato trener ga vsak pozna.
Za Maribor navija,
sam pa nasprotnikom gole zabija.
Ker kuha rad zelo,
se na srednjo šolo za gostinstvo in turizem prijavil bo.

Karmen nadpovprečna je oseba, na katero se lahko zaneseš,
če pri katerem predmetu se ne obneseš.

Oseba, za katero so kemija, biologija, matematika, fizika mala malica.

Ker Karmen brihtno glavo ima,
na III. gimnazijo bo odšla.

Gašper W. na glasbo se spozna
in na skoraj vsak inštrument zaigrati zna.
Ker brihtno glavo ima,
straha pred spraševanji ne pozna.
Gašper pameten je zelo,
zato na prvi gimnaziji para mu ne bo.

Gabrijela je vedno nasmejana in pozitivno naravnana.

Odlična soplesalka, tudi dobra igralka,
nikoli zajedljiva, temveč vedno potrpežljiva.
Ker naravo rada ima, bo na biotehniški šolanje nadaljevala.

Barbara za kralja Nina je izbrala,
saj ima lastnosti vse.
Čeprav mu tuji jeziki ležijo,
mu med poukom misli zatavajo in zaspijo.
V borilnih veščinah on je prvak,
zato na prvo gimnazijo bo odšel, saj tudi je učenjak.

GENERACIJA 2008–2017

Severina je lepotica prava,
zato se s fanti rada poigrava.
Ker pa kirurginja bi rada postala,
se na tretjo gimnazijo bo podala.

Lin je vedno nasmejan in vseved kot velika enciklopedija,

a če mu postaviš vprašanje, rad z očmi zavija.
Nogomet mu res leži,
zato pri športni dela brez skrbi.
Na gradbeno bo odšel,
da bo znanje o gradnji hiš imel.

Tia je nagajivka prava,
zanima vsaka jo zabava.
Ko gimnastiko je plesala,
so fantovska srca zaigrala.
Ker rada z otroki se igra,
na predšolsko bo odšla.

Gašper M. nima pojma, kaj bi rad, nima pojma,
kam bi šel.

Zato na drugo se bo podal.

Ne vem, zakaj toliko ve, ne vem, če on tega zaveda se.

Luciji poezija ni nadloga,
rada se smeji, velikokrat brez razloga.
Je mojstrica igre,
besedilo se hitro nauči, v vseh vlogah dobro ji gre.
Risanje za njo ni šala, zato grafični tehnik bo postala.

Nuša pri športu se poti,
pri matematiki se ji mudi.
Ker rada za ljudi skrbi,
za negovalko se ji mudi.

Marisa velika je za 3,
zato z njo šale ni.
Včasih bila je sramežljiva,
a zadnje dni je cela živa.
Fant vsak jo obnori,
zato veliko iskric se iskri.
Ker na frizerstvo se spozna,
se marsikdaj s frizurami poigra.

Barbara kraljica je postala,
za kralja Nina je izbrala.
Tiha je kot miš,
a po cesti teka hitro mimo hiš.
Kuharica rada bi postala,
zato na gostinsko se bo podala.

Marsel pri matematiki rad spi,
pri zgodovini pa govori.
Ribič je pravi,
pridruži se vsaki zabavi.
Ribo bo ujel in spekel,
zato na Srednjo šolo za gostinstvo in turizem
Maribor bo stekel.

RAZMIGAJMO MOŽGANE

Ugani pregovor

Premeči črke, da dobiš hrano.

JAOBOLK
2 12

PORKIRM
3 22

LAATOS
5

PRŠTU
16

JAHU
20 6

LEKOM
14

ACJEJ
7 21

TKJZRA
10

SIOKOL
13

DEASTJ
8

NELJAAZEV
1

LEZEJ
11

NNSAAA
9

VOOKADA
18 4

GAODAJ
15

CAMKUARI
19 17

1 2 3 4 5 6

7 8

9 10 11 12 13 14 15 16 17

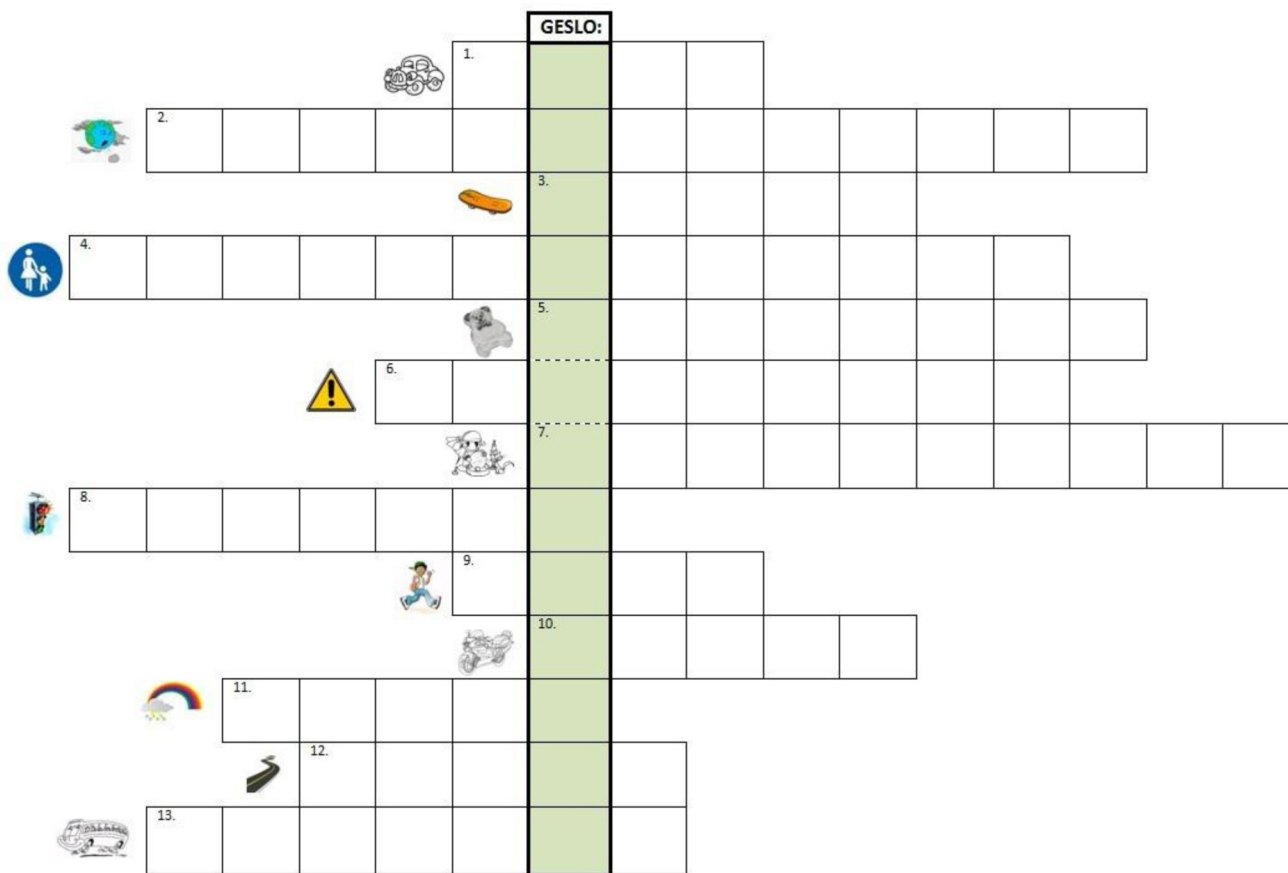
18 19 20 21 22

Nika Gamser, 8. razred

RAZMIGAJMO MOŽGANE

Križanka

1. Najpogostejše prevozno sredstvo : A _ _ _
2. Škodljivi vplivi za okolje: O _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
3. Deska s kolesčki: R _ _ _ _
4. Prikaz cestno-prometnih pravil : P _ _ _ _ _ _ _ Z _ _ _ _ _
5. Odsevno telo ali kresnička: O _ _ _ _ _ _ _ _
6. Možnost nesreče, škode ali česa slabega: N _ _ _ _ _ _ _ _ _
7. Čas, ki bo prišel : P _ _ _ _ _ _ _ _ _
8. Signalna naprava, ki ureja promet: S _ _ _ _ _ _ _ _
9. Zdrava oblika gibanja, korakanje: H _ _ _ _
10. Prevozno sredstvo na dveh kolesih: M _ _ _ _ _
11. Vsak večer po poročilih gledamo, kakšno bo ... v naslednji dan: V _ _ _ _ _
12. Pot, po kateri vozijo avtomobili: C _ _ _ _ _
13. Javno prevozno sredstvo za več ljudi: A _ _ _ _ _ _ _ _ _

Eva Konrad in Rebeka Muhič, 8. razred

RAZMIGAJMO MOŽGANE

Gobelin

Pred vami je mreža kvadratkov, ki morajo biti počrtnjeni ali označeni z X. Pred vsako vrstico in pred vsakim stolpcem v mreži so naštetje dolžine strnjenih nizov črnih kvadratkov v tej vrstici oz. stolpcu. Med posameznimi nizi mora biti vsaj eno polje, ki ga označite z X. Cilj igre je najti vse črne kvadratke.

2

1 2 3 2 3 3 2 1

1 1 1 4 1 9 1 4 1 1

3										
3										
1										
1										
1										
10										
8										
6										
1										
1										

1 1 1 1 1

1 1 1 1 1

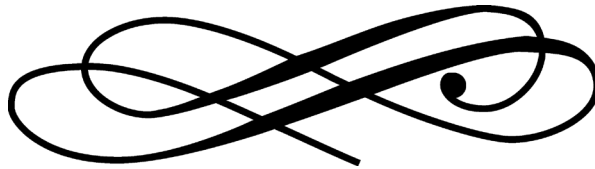
Nika Gamser, 8. razred

Konec

(pesem z odmevom)

Po življenju je zadnje potovanje smrt.	<i>Rt</i>
Občutek kakor velik oddih.	<i>Dih</i>
Na koncu je veliko obžalovanje.	<i>Žalovanje</i>
Ker nam skozi čas v glavi odmeva neznanje.	<i>Znanje</i>
Življenje smo znali le umoriti,	<i>Moriti</i>
saj tako močno, kot bi le lahko, ni bilo moč ljubiti.	<i>Ubiti</i>

Nuša Žmavc, Tia Lucija Kirbiš, 9. razred

Šolski žarek, glasilo OŠ J. Hudalesa Jurovski Dol

Uredniški odbor:

Nika Gamser
Eva Konrad
Rebeka Muhič
Blažka Grabušnik

Mentorica: Mateja Nudl

Jezikovni pregled: Mateja Nudl

Računalniško oblikovanje in priprava za tisk: Dani Sajtl

Naslovnica: Rok Senekovič, 4. razred, Maja Škamlec, 6. razred, Julija Konrad, 6. razred, Silvana Šefer, 6. razred, Taja Murko, 6. razred, Tijana Škrlec, 6. razred

Zadnja stran: Rok Senekovič, 4. razred

Tisk: Copy Center, Potočnik Milena s. p., Lenart

Število izvodov: 150

Junij 2017

Kamen modrosti

